

ВЕЛИКА СРБИЈА

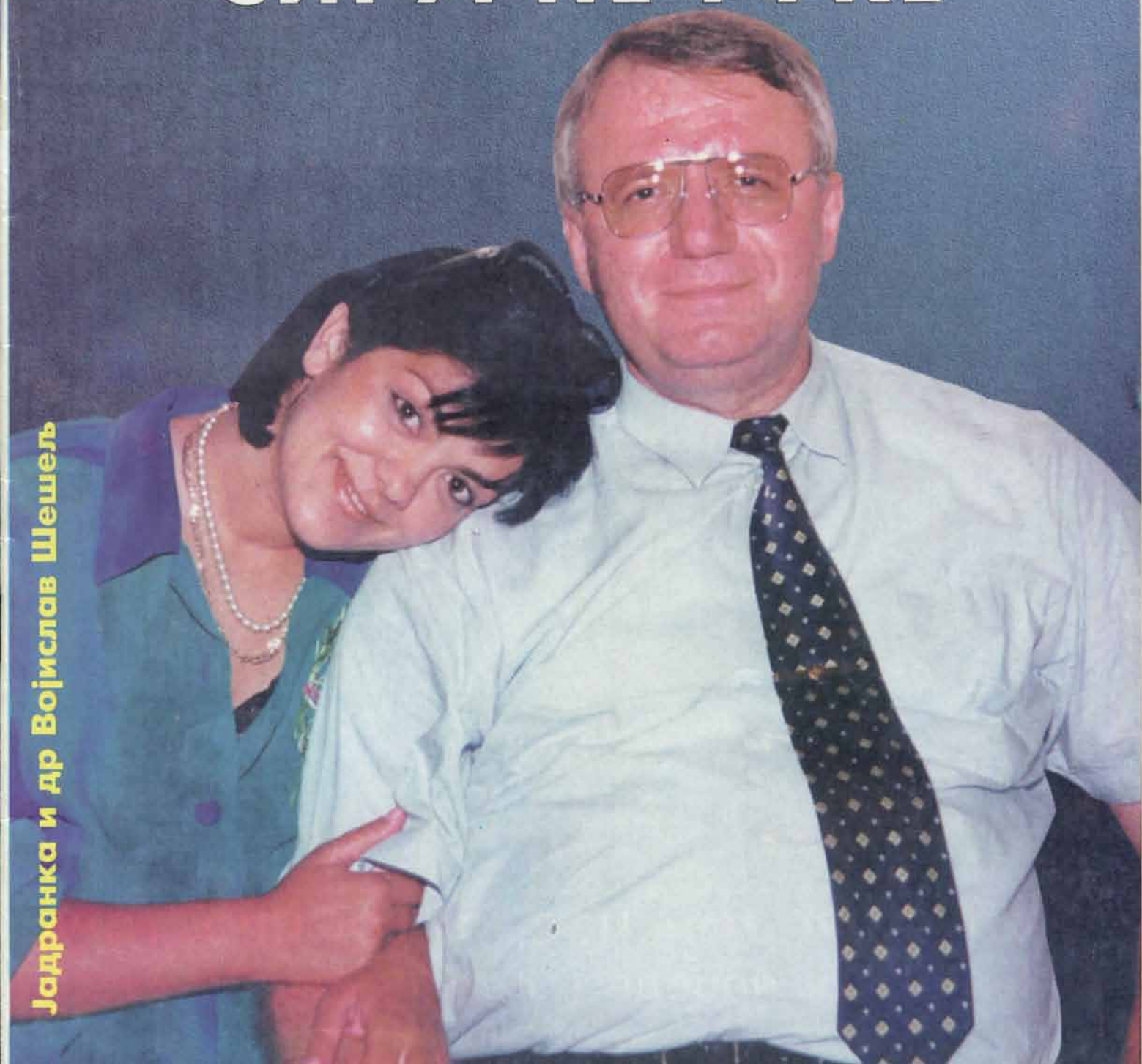

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК • СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII, БРОЈ 429

СРБИЈУ У СИГУРНЕ РУКЕ

Јадранка и др Војислав Шешељ

Јавно предузеће
• **ПОСЛОВНИ ПРОСТОР** •

ЗАКУП И ПРОДАЈА ПОСЛОВНОГ ПРОСТОРА
Земун, Трг победе 1, Тел./Факс: 610-239

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Дмитриј Јанковић

Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Ранко Вујић, Драган Тодоровић,
Ратко Горди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Лектор:
Зорица Илић

Припремно:
Душан Весић

Штампа:
НИГП "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија" Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104, од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1 алинеје 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

У ДРУГОМ КРУГУ ИЗБОРА ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ

ЗАОКРУЖИТЕ БРОЈ ② Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

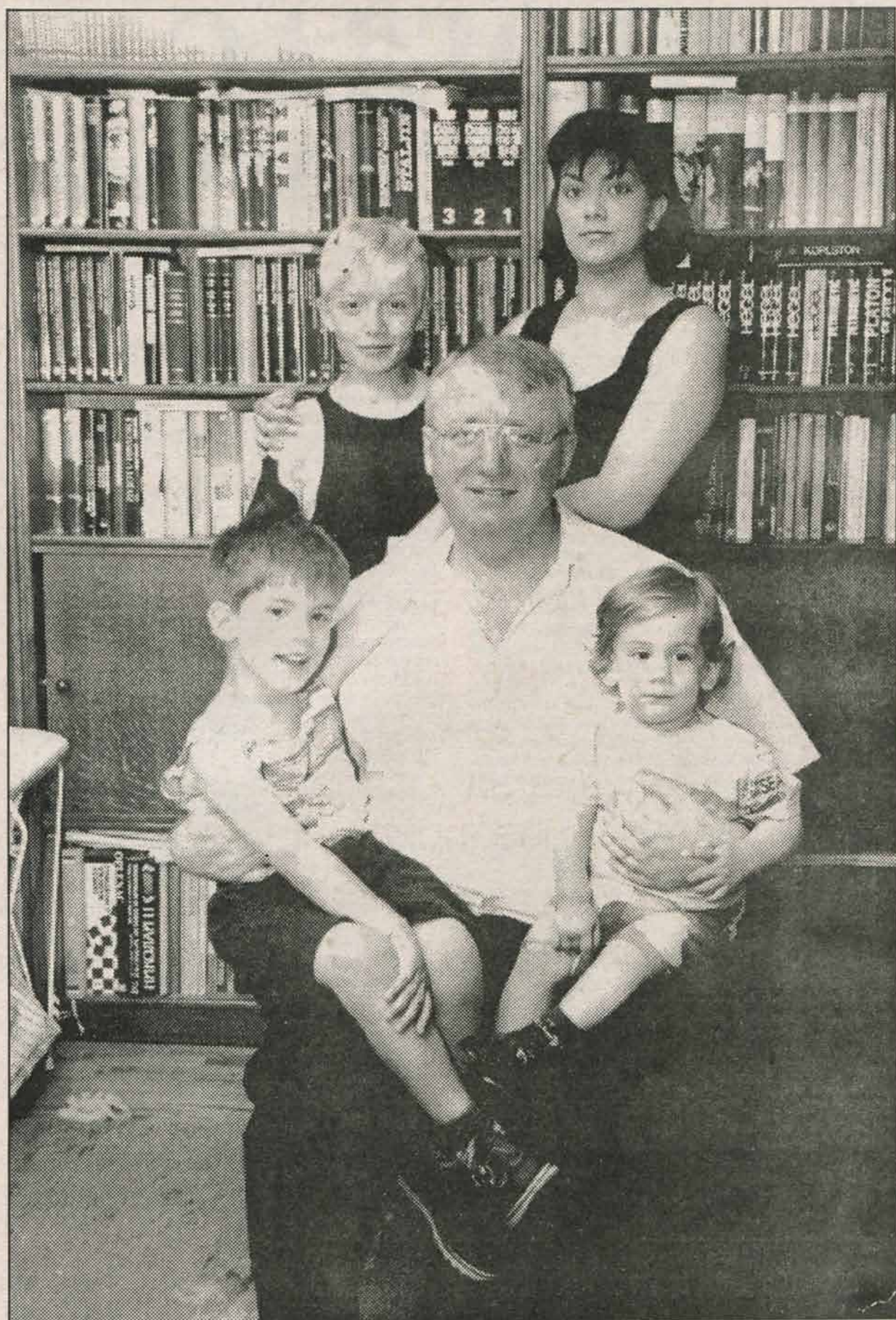
ПРОГРАМ
ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА,
КАНДИДАТА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА ПРЕДСЕДНИКА РЕПУБЛИКЕ

Када ме у другом кругу демократских избора грађани Србије изаберу за председника Републике:

- Обновићу демократску и јединствену српску државу
- Обезбедићу поштовање Устава и закона
- Гарантоваћу сигурност свим грађанима
- Спровешћу праведну приватизацију, која представља основни услов модерне тржишне привреде
- Омогућићу грађанима Србије достојанствен живот и материјалну сигурност
- Вратићу Србији углед и традиционалне пријатеље
- Бићу добар домаћин у земљи вредних људи

Др Војислав Шешел

ПРОГЛАС СРПСКОМ НАРОДУ

Браћо Срби и сестре Српкиње!

Српска радикална странка придаје изванредан значај предстојећем другом кругу избора за председника Републике. Уверени смо да су сазрели услови за суштинске промене на свим нивоима власти и да је дошло време да кормило из руку досадашњих управљачких гарнитуре преузму искрени патриоти, некомпромитовани, паметни, вредни, образовани, способни и, што је најважније, беспрекорно морални, часни и поштени људи. Да би се то у потпуности остварило, неопходно је да промене крену од самог врха, од првог међу свим Србима, од председника Републике Србије.

Српска радикална странка предложила је за председника најбољег кога има у својим редовима. То је човек који са свима нама дели добро и зло, који је оличје скромности и пријатељства, који зрачи добродушношћу и самопожртвовањем, човек неисцрпне енергије коју уме да пренесе на сваког свог сарадника.

Предлажемо вам да у другом кругу избора за председника Србије своје поверење укажете председнику Српске радикалне странке др Војиславу Шешељу, јер је управо он та личност која ће оправдати ваша очекивања и бити онакав председник Србије какав нам је свима потребан - човек који ће се борити за интересе грађана Србије с једнаким жаром с којим се у републичком и савезном парламенту борио за српство у целини, демократизацију политичких односа, хуманизацију права, економски препород и социјалну правду.

Предлажемо вам да у другом кругу избора за председника Републике гласате за човека са највишим моралним одликама, са изразитим осећањем части и достојанства, човека који се истиче великом храброшћу и промишљеношћу.

Још у најранијој младости он се побунио против властодержачке самовоље у условима Брозове комунистичке диктатуре. Од тада, а има томе деценију и по, он је један од најистакнутијих бораца за људска права и један од првих српских интелектуалаца у постброзовској Југославији који се отворено изјаснио као присталица вишепартијског система. Страни медији прогласили су га најзначајнијим југословенским дисидентом и антикомунистичким борцем после Милована Ђиласа.

Најбољи студент у историји Правног факултета у Сарајеву, он је завршио факултет за свега две и по године. Био је најмлађи доктор наука у бившој Југославији. Био је најбољи војник у својој класи. Увек боље и више од других - то је гесло које му је после било водила и у политичкој борби.

Био је страх и трепет за никоговиће, покварењаке, улизице и полтроне. Уместо да се усели у нечију вилу и обогати се на народној грбачи, у часу кад су му била отворена сва врата успешне професионалне и политичке каријере, он се био побунио против владајућег система идеолошких вредности. Један је

од првих српских интелектуалаца који су смело укључивали на реалност агресивног муслиманског фундаментализма и панисламизма у нашим условима, као и на катастрофалан положај српског народа у Босни и Херцеговини.

Спектакуларно се разишао са Савезом комуниста у који су га, као шеснаестогодишњака, по угодном механизму убацили, мада му нико у ужој породици никада није био комуниста. Његова родбина је у трагичним условима другог светског рата на најупечатљивији начин делила судбину целог српског народа - део је отишао у четнике, део се прикључио партизанима. Отрежњење је дошло накнадно и болно је предочило тужну судбину српства, разореног и покороног, пониженог и ојађеног.

Др Војислав Шешељ први је српски интелектуалац који је још у јуну 1982. године јавно довео у питање Устав из 1974. и захтевао његову ревизију. Први је српски научник и публициста у отаџбини који је отворено и беспоштен критиковао марксистичку теорију и идеологију, и развио тезу о њиховој промашености и непримерености хуманистичким принципима. У јуну 1984. године, на режираном стаљинистичком суђењу у Сарајеву због необјављеног рукописа "Шта да се ради" био је осуђен на осам година строгог затвора. Пресуда је изазвала дотад незапамћен отпор српске и све светске јавности. Зато је Врховни суд Босне и Херцеговине у другостепеном поступку смањено казну на четири године, да би је Савезни суд свео на годину и десет месеци, колико је др Шешељ и одлежао у зеничкој робијашници.

У Зеници, он је био можда први политички затвореник бивше Југославије који се изборио за свој статус. Два пута је штрајковао глађу, укупно 64 дана, у одлучном настојању да се свим расположивим средствима супротстави комунистичкој диктатури и не прихвати уобичајени третман идеолошког преваспитавања политичких противника тоталитарног режима.

По изласку из затвора, без икаквих средстава за живот, био је принуђен да се пресели у Београд. Ту је приватно издавао сопствене књиге политичке садржине и са израженим критичким ангажманом, које су му донеле статус светског рекордера по броју забрањених књига. Од четрнаест наслова, објављених у периоду од 1986. до 1989. године, седам му је судски забрањено због критичког и аргументованог писања о Брозу и угњетачком комунистичком режиму. Читавих петнаест година полиција га је непрекидно пратила, хапсила и прогањала. Године се нико није усуђивао да објављује његове текстове. Трибине на којима је требало да учествује забрањиване су.

Године 1987. био је први српски интелектуалац који се јавно декларисао као антикомуниста. Био је први српски интелектуалац који је јавно прозивао тадашње челнике комунистичког режима због бројних злоупотреба власти, због чега су против њега

више пута подношене кривичне пријаве. Први је у најотворенијој форми поставио питање положаја Срба у Румунији. Зато је био последњи противник комунистичког режима који се изборио за путну исправу.

Био је први српски интелектуалац који је дошао из отаџбине да упали свећу пред спомеником вођи трећег српског устанка генералу Дражи Михаиловићу у манастиру Либертвил, у САД. Указом Момчила Ђујића, јединог живог четничког војводе из рата 1941-1945, др Војислав Шешељ проглашен је првим новим четничким војводом. После светог чина миропомазана, обављеног 1990. године, он је развио српски четнички барјак по свим српским земљама и распламсао пламен четништва широм поробљене отаџбине.

Свуда се свесрдно залагао за српско национално помирење и дефинитиван крај грађанског рата који је готово уништио српски народ. Увек је инсистирао на томе да се четништво не обнавља како би се српска крв поново лила у обрачунима с комунистима или њиховим потомцима, него за спас Срба тамо где су били најугроженији. У последњем ослободилачком рату српског народа, српски четници, задвојени традиционалним слободољубљем и патриотским идеалима и руковођени принципима витештва и правдољубивости које им је уливао лично др Шешељ, пружили су пример сваког јунаштва и храбрости. Најбољу оцену њиховог патриотског рада дали су сами српски борци, називајући се између себе српским четницима, чак и ако сами нису били припадници Српског четничког покрета.

Др Војислав Шешељ основао је 23. јануара 1990. године Српски слободарски покрет, претечу Српске

радикалне странке. Био је на челу првих послератних демонстрација у Југославији, одржаних 31. јануара 1990. у Београду. Први је у отаџбини организовао јавни парастос и комеморацију генералу Михаиловићу, 17. јула 1990. године, у центру Београда. На Илиндан исте године лично је поскидао македонска паганска знамења која су скривали зидине српског манастира Свети Прохор Пчињски. Предводио је већи број протестних манифестација у време кад је полиција, још ненавикнута на такве скупове, умела сурово да интервенише. У тим приликама никада се није скривао иза својих сарадника и следбеника, него је увек ишао испред њих. Уместо да они њега штите и покривају, он је штитио и покривао њих.

Само током 1990. године против њега је поднесено десетак прекршајних пријава због ометања мирног сна комунистичких властодржаца. Неколико таквих пријава режим је реализовао уочи председничке предизборне кампање 1990. године. У два наврата затваран је због организовања протестних митинга против тортуре коју је хрватски фашистички режим спроводио над српским живљем у српским крајинама, уписа добровољаца за одлазак у Книн и организовања петиције да се срамна "кућа цвећа" уклони из Београда.

Међутим, иако је половину кампање провео у затвору а само његова странка остала нелегална, он је, за свега сат времена проведених на телевизији у оквиру предизборног представљања, освојио симпатије српског народа и чак сто хиљада гласова српских патриота. Због искрености, интелигенције, промишљености, скромности и једног општег образовања које је недостајало сваком другом кандидату

за председника Србије, народ га је тада заволео и, временом, указивао му све више поверења.

Јуна 1991. године, на допунским изборима у Раковици, др Војислав Шешељ је израстао у јединог озбиљног политичког конкурента Слободану Милошевићу, а Српска радикална странка у једину значајну алтернативу Социјалистичкој партији Србије. Подржавајући праведну борбу Срба за три највеће вредности сваког народа - државу, слободу и демократију, српски радикали стекли су наклоност свих слободарски и патриотски оријентисаних Срба. Зато је Српска радикална странка једина политичка странка која успешно делује у свим српским земљама.

Др Војислав Шешељ био је једини политичар из Србије који је стално обилазио српске ратнике на првим линијама фронта. Зато није случајно да је он данас и једини политичар из Србије чији је патриотизам опеван у песмама. Хиљаде и хиљаде добровољаца Српске радикалне странке и Српског четничког покрета бориле се под четничким барјацима на свим српским фронтovima никада не доводећи у питање српску слободу и јединство, и никада не пристајући на идеолошке поделе и мржњу. Једино је др Шешељу пошло за руком да уједини потомке некадашњих партизана и некадашњих четника и успостави слободу и јединство свих српских патриота.

Идеја државне заједнице свих Срба била је и остала прва тачка политичког програма српских радикала. Докле су се и Слободан Милошевић и Социјалистичка партија Србије залагали за исте циљеве, они су могли рачунати на сву помоћ и подршку српских радикала. Оног часа кад је режим у Србији почео да показује знаке спремности на издају, тада је изгубио подршку Српске радикалне странке. Тада је и почела жестока борба др Шешеља и српских радикала против једног издајничког режима, спремног да српски народ и српске територије преда у бесцење српским непријатељима.

У тој борби српски радикали претрпели су жестоку репресију режима. Др Војислав Шешељ противзаконито је затваран два пута, у време кад је режим припремао највеће издаје српства. Затварани су и други радикалски челници у свим српским земљама. Сваки рад Српске радикалне странке налазио се под непрекидном медијском блокадом. Због сталног указивања посланика Српске радикалне странке на издајничко, криминално и противустановно понашање режима у Србији и Црној Гори, оба режима су безброј пута насртала на Устав и законе, не би ли на било који начин ућуткала српске радикале. Укинута су директни телевизијски преноси из свих скупштина, српским радикалима су отимани мандати у Скупштини Србије и Већу грађана Савезне скупштине, док је комплетан Посланички клуб Српске радикалне странке у Скупштини Црне Горе буквално протеран из Скупштине. Др Шешељ има противустанову забрану уласка на територију Црне Горе. Од 1990. године, кад је др Шешељ у државним медијима први пут назван алкохоличарем, лудаком и криминалцем, српски радикали прошли су све фазе медијске сатанизације а да се никада и нигде није појавио ни један једини доказ режимских измишљотина.

Све то, међутим, није помогло. Српски радикали наставили су своју борбу свим законским средствима и у тој борби постизали нове успехе. Оптуживани стално да су странка рата и да могу опстати само у ратним условима, српски радикали управо су се на прошлогодњим савезним и управо одржаним

републичким парламентарним изборима доказали као странка којој српски народ још више верује у миру. На савезним изборима новембра 1996, Српска радикална странка освојила је готово три стотине хиљада гласова више него на изборима одржаним 1993. године. То је знак да српски народ полако увиђа да су српски радикали једина шанса за препород Србије, уједињење српских земаља и излазак из економске кризе и социјалне беде. Неуспелим експериментом са Коалицијом Заједно на локалном нивоу, насупрот домаћинској радикалској управи у општини Земун, то се мишљење само још више учврстило.

Др Војислав Шешељ је данас истински вођа поробљених, понижених и ојађених Срба. За њега неће гласати они који стичу отимањем од народа, јер знају да ће, његовим избором за председника Србије, сваком криминалу и корупцији доћи крај. Он је последња нада свих оних који данас пате због немилосрдне и криминализоване власти, због националне издаје режимских моћника и свих превара политичара који су се до јуче заклињали да се Србија сагина ти неће.

Пркосно предвођени др Шешељем, српски радикали не боје се ни окова, ни тамница. Они ће победити и у Србији обновити слободу и демократију и тако створити услове за повраћај привремено окупираних српских земаља.

Победа др Војислава Шешеља на председничким изборима у Србији имала би вишеструко симболичан значај за целу Србију и све српске земље. Победа др Шешеља показала би да су Срби и у најтежим условима сачували наду и веру у победу, у боље сутра за своју децу. Тријумф истинских српских патриота био би тријумф будућности над мрачном прошлосту, тријумф памети над глупосту, тријумф родољубља над издајом, тријумф поштења над лоповлуком, тријумф храбрости над кукавичлуком.

Српски радикали су уверени да ће грађани Србије указати поверење др Војиславу Шешељу у другом кругу избора за председника Републике и тако прочитати лекцију корумпираној власти која је запоставила све њихове интересе и довела их у тежак економски и социјални положај.

Слободарска и поносна Србија има прилику да објави целом српству да долазе боља времена за цео српски народ, да се рађа нада у опоравак Србије, да се свим грађанима Србије рађа зора слободе и демократије, коју и данас, баш као и пре једног века, на својим барјацима доносе српски радикали предвођени др Војиславом Шешељем.

Победићемо јер немамо више шта да изгубимо. Режим нам је одузео све оно што смо мукотрпно стварали кроз деценије одрицања. Победићемо, јер страдању српског народа коначно мора доћи крај!

**Србија је вечна
док су јој деца верна!**

У Београду,
септембра 1997

Централна отаџбинска управа
Српске радикалне странке

ДР ШЕШЕЉ ИЗБЛИЗА

Име и презиме: Војислав Шешел

Занимање: професионални политичар

Функције: председник Српске радикалне странке, шеф Посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана Савезне скупштине, председник Скупштине општине Земун, одборник Српске радикалне странке у Скупштини града Београда

Датум рођења: 11. октобар 1954.

Место рођења: Сарајево

Адреса: Посавских одреда 36, 11273 Батајница

Образовање: доктор наука

Висина: 198 центиметара

Тежина: 115 килограма

Боја косе: плава

Боја очију: плава

Особени знаци: наочаре, котрљајуће "р"

Брачно стање: ожењен, супруга Јадранка

Деца: Никола (1984), Александар (1993), Михајло (1996)

Војни рок: одслужио у Београду 1979-80.

Имовинско стање: породичана кућа у Батајници

Политички програм: уједињење свих српских земаља, вишестраначка парламентарна демократија, потпуна приватизација, капитализам либералног типа, тржишна економија

Политички циљ: председник Републике Србије

Омиљени порок: слаткиши

Омражени порок: цигарете, алкохол, дроге

Хоби: нема времена

Начин опуштања: шах

Омиљено јело: са кромпиром

Омиљена боја: светлоплава

Омиљена ТВ-емисија: све информативне и политичке емисије

Омиљена реченица: "Српска радикална странка сматра..."

Сопствени опис радног места: "Теже је седети у мојој фотељи него јахати дивљег мустанга"

Томислав Николић, заменик председника
Српске радикалне странке о свом страначком шефу:

И ВОЂА И БРАТ

Живот пише различите судбине. Ја сам један од оних којима је намерно велика изненађења, а једно од њих је др Војислав Шешељ. Не знам да ли је још неко имао прилике да, као ја, један део свог живота, читавих шест година проведе уз учитеља млађег од себе.

Ево, већ је шест година од како сам одлучио да се политички ангажујем и научим политику. Како стрпљиво, из дана у дан, пратим, слушам, анализирам, процењујем и непрекидно учим од Војислава Шешеља.

Када му то споменем, а обично то чиним када решавамо неки велики проблем, или када очекујем његов савет, или када ми се учини да би можда требало другачије реаговати, он са смешком, озбиљно се шалећи, каже: "Сигурна те рука води кроз историју". Нас српске радикале, а ускоро, надам се, и Србију, води сигурна рука у будућност. Колико пута ми се десило да из Крагујевца дођем у Београд сав ојађен и сломљен, и уђем у странку а тамо ме дочека Војислав Шешељ и са две-три реченице успе да ми поврати веру у живот. И онда, наравно, следи прекор. Како баш ми, које народ процењује, не смемо ниједног часа да покажемо да нас је стигла туга, умор, очај. Како ми, први немамо права на губитак наде, ако желимо да водимо народ

Странка изнад свега

Војиславу Шешељу Српска радикална странка представља читав живот. Као што су му живот супруга и деца. Исти, или можда већи део свог живота поклања страници. И зато толико жели њен успех. И зато Војислав Шешељ не мења политичке ставове, не продаје веру за вечеру. Не продаје српство за јефтине политичке гласове.

Зато сам имао прилике да са Војиславом Шешељем будем и у Книну, и на Грбавици, и у Требињу, Вуковару и свуда где је метак летео према Србињу. Зато сам имао прилике да седим с њим у ципу који је гађала душманска маљутка. Да га видим погођеног рикшетираним метком. А оног часа када је експлодирало и када се око нас лигао пламен и дим, Шешељ је окренуо главу, погледао у нас тројицу војвода који смо били с њим и рекао: "Алал вам вера, нисте се уплашили". За њега је нормално да се не уплаши. Истина, стотинак метара даље, у једном жбуну, у шумарку у који смо се брзо склонили, у шали је тражио да покажемо да није неко од нас упрљао гаће. А нисмо, онима који се унереди у гаће није место у Српској радикалној странци. Онима који се унереди на свој образ,

који би да неког служе, није место у Српској радикалној странци.

Неким у Србији чини се да се клечањем, пузећи пред Американцима, може доћи на власт у Србији. Војислав Шешељ неће ни пред ким ни да клечи, ни да пузи. Ако је то услов да се дође на власт, он пристаје да се више ника-

жију правду. Неки који су се исписали из Српске радикалне странке не воле Војислава Шешеља. Али, нема ниједног, баш ниједног, ко га не цени. Војислава Шешеља и супарници и непријатељи цене, јер је он то заслужио својим радом. Бескомпромисношћу, жртвовањем, поштењем.

Овим побеђуј!

Сећам се када је Вук Драшковић, уз помоћ Радмила Богдановића, лансирао тврдњу да је Војислав Шешељ Хрват. Могли смо да оћутимо, да се то заборави баш као и остале глупости које су о њему лансиране. Али, Војислав Шешељ је захтевао да се прекопа историјски архив Српске академије наука и уметности и да се од Српске православне цркве, баш као и од МУП-а Србије, затраже докази о пореклу Шешељевих, о пореклу свих Шешеља, а посебно о пореклу Војислава Шешеља. Читав ток једне седнице Народне скупштине Србије преокренули смо у расправу о томе да ли је Српски покрет обнове у праву када тврди да је Војислав Шешељ Хрват. Чак је и владика Атанасије Јефтић, у то време у спору са Шешељем због своје припадности ДЕПОС-у, коју му је Шешељ замерио, искрено из Херцеговине послао писмо у коме је потврдио да је Шешељ Србин и послао му крст на коме пише: "Овим побеђуј!". Такав је Војислав Шешељ: он ништа не оставља нерашчишћено, он не оставља сумње, не оставља недоумице. Има стрпљења, у стању је сатима, са професорском упорношћу, да образлаже решење неког проблема. И нема тога кога не би успео да убеди. Зато што нас убеђује у оно у шта сам верује. Војислав Шешељ никада не пуца из празне пушке.

да не бави политиком. Али се узда у српски народ. У поносити, усправни српски народ, који не воли кукавице и гмизавце. У народ који је ојађен, понижен, изгинуо, спаљен, расељен, али народ који има витешко срце. Народ православни који верује у Бога и бо-

Вила на Дедињу?

Не, хвала!

Војислав Шешељ је политичар кога и Слободан Милошевић највише цени и кога се највише плаши. Зна он да ће са свима лако. Он уме да предвиди потезе осталих опозиционих лидера, само не зна како ће и шта ће са Војиславом Шешељем.

Војислав Шешељ живи у Батајници. Кућа је пуна Шешеља, а читавих двадесет километара удаљена од центра Београда. Али ја зато и поштујем Војислава Шешеља. Зато што знам да му је Милошевић нудио кућу на Дедињу, да је већ био отпочео и радове на тој кући и обавестио новинаре. Само што није имао Шешељеву сагласност. Милошевић је мислио да га Шешељ подражава зато што очекује од тога неку корист. Није схватио да је Шешељева подршка ограничена искључиво на Милошевића из 1991. и 1992. године. Није схватио оно што Војислав Шешељ одавно зна: новац, кућа, имање, не могу да се носе у гроб. Никома на споменику не пише колико је милиона имао кад је умро. Али, за сваког се зна какав је човек био.

Војислав Шешељ је са моралне стране кристално чист човек. Човек који презире новац. Скупе аутомобиле, скупу гардеробу, злато. Који вредности мери другим аршинима. Сви ми у Српској радикалној странци знамо да би Војислав Шешељ био најуспешнији бизнисмен у Србији. Присуствујемо сценима у којима за странку извлачи највећу могућу корист, чак и онда када се чини да је то немогуће. Чак и онда када разговара с огорченим социјалистима. Увек се пронађе нека корист за Српску радикалну странку.

Војислав Шешељ би могао да буде богат човек. Да има злато и да брине где ће са њиме. Он је изабрао да уз себе има народ и да брине о том народу. Већа брига, али слађа.

Ако народу буде добро

Нескромно могу да кажем да лично добро познајем Војислава Шешеља и да се радујем сваком његовом јавном наступу. И да је он једини човек пред чији наступ не стрепим. И немам ни трунку сумње какав ће утицај да остави у јавности. Нисам ни ја неки плашљив човек, али када се постави неко питање, док грозничаво размислам шта бих у том тренутку рекао, већ чујем одговор Војислава Шешеља. И од брзих има бржих. И од јаких има јачих. Војислав Шешељ је и најбржи и најјачи. Не само у Српској радикалној странци.

Српска радикална странка донела је одлуку да се Војислав Шешељ кандидује за председника Републике. Мене је посебно та одлука обрадовала. Војислав Шешељ има за ту функцију довољно енергије, стрпљења и живаца. Као што има довољно енергије, стрпљења и живаца за било коју другу функцију и било који други посао, уосталом. Нема посла који је у интересу српског народа и Српске радикалне странке, који Војислав Шешељ неће да ради. Зато можете да га видите на улици како продаје "Велику Србију", зато можете да га видите на трибини у својој месној заједници. Зато можете да га видите на огромним митинзима. Зато стигне ада прегледа готово сав материјал спремљен аза

страна-чки лист, свако писмо које му је упућено. Да се упозна са сваким проблемом и да га реши.

Зато позивам грађане Србије да гласају за Војислава Шешеља. За свог првог комшију. За председника најјаче српске странке, Српске радикалне странке. За искусног српског патриоту, за нежног супруга и племенитог оца. За оштрог Србина, честитог и правдољубивог човека.

Као што је оштар и бескомпромисан према нашим супраницима, Војислав Шешељ је оштар и бескомпромисан када је реч о нама, српским радикалима. Он неће да дозволи да се било ко од нас обрука зато што смо на власти. Он у странци не окупља око себе криминалце, кријумчаре, ратне профитере, шпекуланте, сејаче магле. Он окупља честите људе, домаћине, којима одмах каже да, ако мисле на било какав криминал, немају шта да траже у странци. Ми сви знамо, када победимо, Војислав Шешељ ће insistирати да радимо другачије од социјалиста. Да радимо много више, много боље, и да мислимо на народ. Ако народу буде добро, наградиће Војислав Шешељ и српске радикале. А многима од нас довољна је награда и да народ буде задовољан. Војислав Шешељ спада у те који за себе лично не траже ништа.

Зашто му верујемо

Гласајте за Војислава Шешеља. Он ће у Србији стићи да завири у сваки кутак. Да одговори на свако ваше писмо, да покуша да вам помогне да решите сваки проблем. Да се упозна са сваким домаћином и његовим мукама.

Војислав Шешељ помаже и онима које зна и онима које не зна. Понекад је и топла реч и његов доброћудни осмех довољна помоћ.

Многима од нас који проводимо највише времена с њим, Војислав Шешељ је и вођа и брат.

Гласајте за Војислава Шешеља. Приближите се Српској радикалној странци. Када упознате Војислава Шешеља, схватићете зашто га ми толико волимо и зашто му толико верујемо. Све ће вам бити јасно.

Без Војислава Шешеља, многи Срби би се осећали као сирочићи, без иког свог, без наде. Ако Србији желите боље, ако имате наду, гласајте за промене на боље. За демократију. Економски просперитет. Социјалну сигурност. За част и поштење, за спас српског народа и српских земаља. За оне који вас неће изневерити и који вас неће опљачкати. И за оног који нас предводи, саветује, учи и бодри. Гласајте за Војислава Шешеља.

Томислав Николић

Шест година уз учитеља млађег од себе: Томислав Николић са др Војиславом Шешељем

ПЕТНАЕСТ НАЈВЕЋИХ ЗАБЛУДА О ДР ШЕШЕЉУ

Правог разлога да не гласате за др Војислава Шешеља у другом кругу избора за председника Републике - нема. Постоје само неке заблуде о њему које шире и подстичу представници других политичких странака како би у српском народу изазвали страх од његовог избора за председника. На овом месту ми вам нудимо доказе да су многе непријатне приче о војводи Шешељу само измишљотине његових политичких противника...

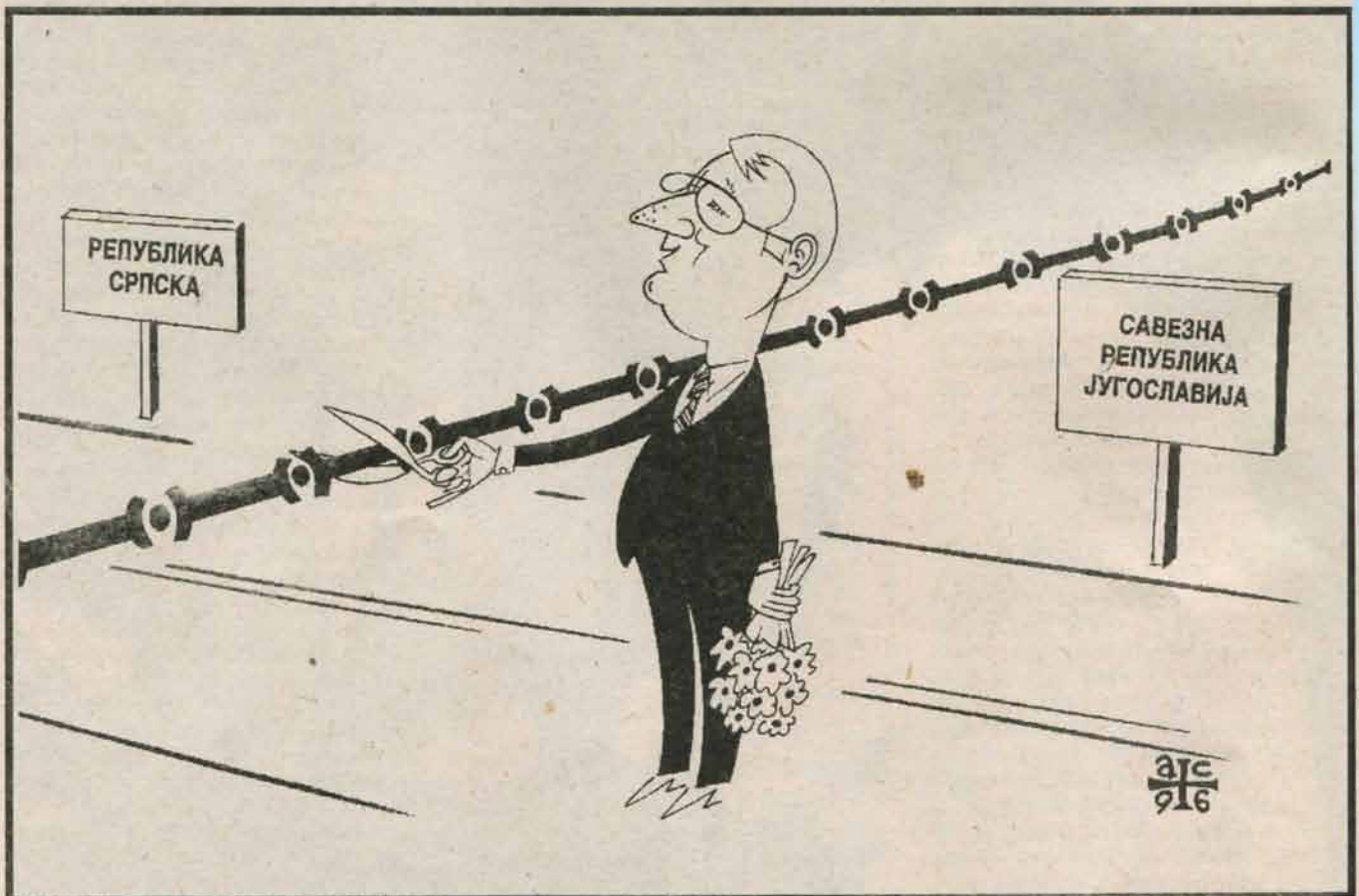
1. Др Шешељ је Хрват (Шингар, Словенац). - Није тачно. На захтев Народне скупштине Републике Србије, а после учесталих провокација Посланичке групе Српског покрета обнове, Историјски институт Српске академије наука и уметности извршио је 1993. године истраживање породичног стабла др Војислава Шешеља и нашао да су сви преци др Шешеља две стотине година уназад православни Срби. Под снажним утиском који је оставио одговор Историјског института, питање порекла др Шешеља једно време се није постављало, да би се тек по-

времено поново потезало, обично уочи сваких нових избора.

2. Др Шешељ је инцидентна личност. То је најраспрострањенија заблуда о др Шешељу. Он уопште није такав, међу својим блиским пријатељима он је чак познат као миран, понекад стидљив човек. Он никада није изазвао инцидент, али га никада није ни избегао. Једноставно, он не воли кукавице и не може да замисли да изађе на споредан излаз из Скупштине, чак и ако зна да га напoљу чекају непријатности. Такође, он веома добро зна да његови симпатизери желе за вођу хра-

брог и енергичног човека. И код највернијих драшковићеваца може се уочити да им не импонује Драшковићев кукавичлук. "Добро рећи ће они невољно - он мора да се чува." Али, кад неко викне "пиштољ", па Драшковић унезверено побегне у аутомобил - такав вођа не импонује. Не жели народ вођу којег ће морати да чува, народу је потребан вођа који ће њега да чува.

3. Др Шешељ је фашиста. То су приче које долазе из Грађанског савеза и сродних личности и странака и, разуме се, не одговарају истини. Пре свега, код нас се појам "фаши-

зам" погрешно употребљава у значењу појма "нацизам" - што су два различита појма. Али, ако то оставимо по страни, ево кључног доказа да је ова тврдња нетачна: не може бити фашиста неко ко је неколико пута робијао за демократију. Ни у његовом програму, ни у његовим поступцима нема ничег што би указивало на било коју појаву која се може идентификовати с фашизмом. Открићемо вам још једну тајну: кад је др Шешел био у затвору, Српска радикална странка организовала је у својим просторијама у Париској улици у Београду протестне трибине. На једној од њих учествовао је и представник једне мале странке, чији је програм умногоме наслонен на фашистички програм љотићевског покрета. По изласку из затвора, др Шешел је оштро замерио својим радницима што су дозволили да се и таква једна странка представи на трибини српских радикала.

4. Др Шешел је опљачкао емиграцију. То су приче које долазе из окружења Вука Драшковића - који је и сам то у своје време урадио, због чега је избачен из Српске народне обнове. Др Шешел одржао је само током 1989. године 97 предавања у српским клубовима широм Европе и Северне Америке, што му је, заједно са зарадом од објављених књига у иностранству, донело око шездесет хиљада долара. То је новац од којег је после купио кућу у Батајници. Није тачно ни то да је у своје време скупио новац за грађење Храма Светог Саве у Београду и стављао га себи у џеп, јер једноставно никада није ни имао овлашћење за тако нешто. До 1991. године, др Шешел је живео искључиво од прихода које је остваривао предавањима у иностранству и продајом књига у Београду, од 1991. године његови су једини приходи они које остварује као посланик Српске радикалне странке, најпре у републичкој, а потом у Савезној скупштини

5. Др Шешел је ратни злочинац. Наравно, то је нетачно. Такве паучалне оптужбе могле су се прочитати у разним америчким изворима, што је после прихватила Социјалистичка партија и оптужила га да је ратни злочинац оног часа кад је Томислав Николић поднео захтев за сменом Владе Николе Шаиновића. Али, ни једни ни други не само да никада нису изнели ниједан доказ о томе, него чак никада нису успели да пронађу некога ко би др Шешела лажно оптужио! И не само

то - у било ком извештају "Хелсинки Воча" или било које друге организације која се бавила ратним злочинима на територији Хрватске, Српске Крајине или бивше Босне и Херцеговине, не постоји чак ни једна једина изјава било ког сведока да је ма ко од чланова Српске радикалне странке или Српског четничког покрета извршио ратни злочин или учествовао у извршењу ратног злочина. Чак је и америчка влада, у једном од последњих извештаја о људима опасним по америчке интересе (у којем др Шешел заузима високо место), одустала од оптужби за ратне злочине. Најзад, не треба заборавити да се др Шешел нудио да сам оде у Хаг и стави се на располагање Међународном суду за ратне злочине, али је холандска амбасада одбила да му изда визу.

6. Др Шешел је ратни профитер. Апсолутно нетачно! Др Шешел ни на који начин није могао да профитира зато што је подржавао ослободилачку борбу српског народа. Од српске борбе, показало се, највише су профитирали они који су је непрекидно подривали - јер су за то били одлично плаћени од САД.

7. Др Шешел је човек рата, у миру он ће нестати с политичке сцене. Па, ево, рат је завршен пре две године, а рејтинг др Шешела и Српске радикалне странке непрекидно расте. Како сад то објаснити?

8. Ако дође на власт, др Шешел ће нас повести у рат против целог света. Он то никада не само да није рекао, он то никада није ни помислио. Др Шешел не би био политичар ако не би разумео да Србија не може ратовати против НАТО. Он је обећао да ће се за окупиране територије српског народа изборити за зеленим столом, на истом оном месту где су оне и изгубљене. Као одличан познавалац историје, др Шешел зна да овакав распоред снага на светској политичкој сцени не може трајати вечно. Када се Русија поново подигне, српски народ ће опет доћи у прилику да се избори за своја историјска права. Зато др Шешел и одржава блиске везе са руским националним партијама. А да је Милошевић на време тражио савезнике, можда би и у овим околностима боље прошао у Дејтону.

9. Српска радикална странка је странка једног човека - др Војислава Шешела. То није тачно - Српска радикална странка је странка својих две стотине хиљада чланова, др Шешел је само први међу једнакима. Српска радикална стра-

нка је једина странка у Србији у којој најважније политичке одлуке не доноси сам председник него највиши орган странке, Централна отаџбинска управа. Такође, Српска радикална странка је једина српска политичка партија која има заменика председника, са свим овлашћењима. Нека поштовани читалац не заборави да је др Шешел једини од свих политичких лидера у Србији понудио оставку на место председника после изгубљених избора (1993). Ништа Централну отаџбинску управу Српске радикалне странке није спречавало да његову оставку прихвати и именује другог председника! Да је још ко од српских политичких лидера икада повукао сличан потез, можда би српска политичка сцена данас изгледала другачије.

10. Др Војислав Шешел је корумпиран као и сви други политичари у Србији. То није тачно. Тешко је данас поверовати да постоји такав један политичар међу Србима, али је тако - др Шешел је пример беспрекорне моралне чистоте. Нека поштовани читалац покуша да се присети било које корупционашке афере у којој је поменуто име не само др Шешела, него било ког припадника Српске радикалне странке. Др Војислав Шешел жели да на српску политичку сцену uvede нове моралне норме и зато нема говора о томе да би се у Српској радикалној странци могло догодити оно што одликује и социјалисте на власти и друге странке у опозицији. Три примера могу на најбољи начин поткренити ове тврдње. Пре пет година, Слободан Милошевић инсистирао је да др Шешел добије од државе вилу на Дедињу - ако ни због чега другог, а оно из безбедносних разлога. Др Шешел је одбио. Чак и да је желео вилу, како би сутра погледао у очи српским радикалима? У исто време, отерао је од себе једног од најближих страначких сарадника због проневере једне толико мале суме новца да се у некој другој политичкој организацији у Србији на то нико не би ни осврнуо. За проневеру су знали само њих двојица - па ипак, др Шешел није хтео да пређе преко тога што се догодило. Треће, буџет општине Земун за 1997. годину износио је нешто мање од десет милиона динара. До сада је предрачун свих радова који се обављају на територији земунске општине премашао педесет милиона и сва доспела потраживања исплаћују се на време. Уместо да је, како га оптужују политички противници, "опљачкао земунску општину", др Ше-

шељ јој је утерао у касу још четири пута толико новца колико је у њу стигло од буџета. То још увек није урадио ниједан председник општине у Србији после избора 1996. године.

11. Др Војислав Шешељ је сарадник Социјалистичке партије. У то могу да поверују само они који не знају да је др Шешељ због "добре сарадње" са социјалистима само 1994. и 1995. године провео укупно шест месеци у затвору. А што има и таквих људи који то знају али неће да признају да знају - е, због тога др Шешељ сигурно неће прићи социјалистима. Др Војислав Шешељ је једини српски политичар који никада није имао тајне споразуме са другим политичким странкама, било на власти, било у опозицији. Све што је радио, он је радио јавно, образлажући сваки свој потез свим грађанима Србије.

12. Кад др Шешељ постане председник Србије, припадници националних мањина у Србији биће изложени репресалијама. То је бесмислена тврдња, али се јавља чешће него већина других. Др Шешељ је више пута јасно рекао да жели демократску и стабилну Србију, што свакако не подразумева отварање нових проблема него решавање постојећих. Програм Срп-

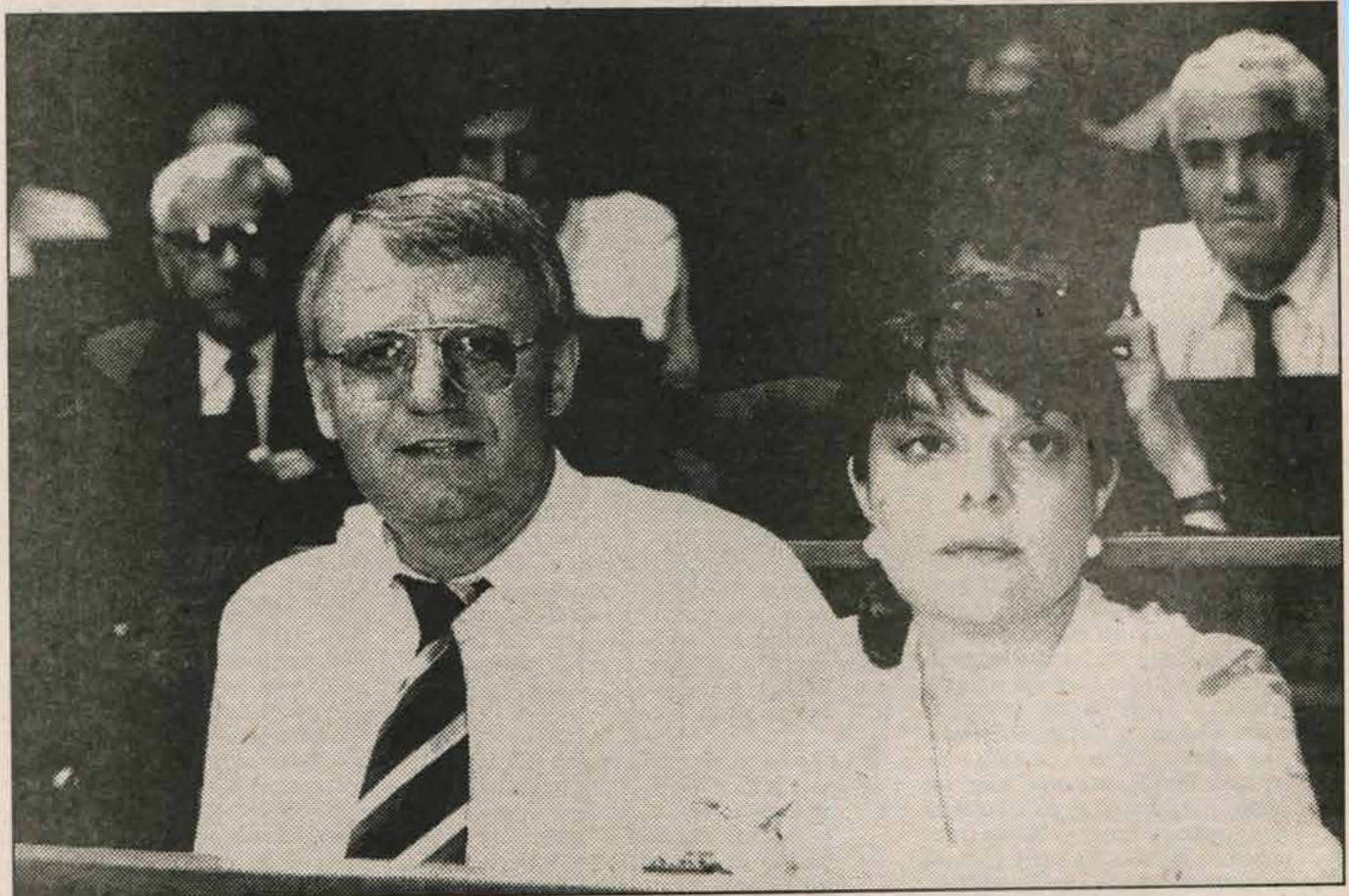
ске радикалне странке подразумева потпуну заштиту и сва права националним мањинама у Србији. Наравно, из овога се морају изузети сви они појединци који не буду лојални држави. Поштовани читалац свакако зна да нема др-жаве у свету која толерише грађане који јој нису лојални. Али, можда поштовани читалац не зна да је међу грађанима Земуна који су тек доласком Српске радикалне странке на власт реши-ли стамбено питање било и припадника националних мањина, међу њима и неколико Хрвата.

13. Кад др Шешељ постане председник Србије, репресији ће бити изложени и сви они Срби који нису чланови или симпатизери Српске радикалне странке. Такође бесмислено. Кад би било тако, први би страдао кум др Шешеља Вук Драшковић. Али, он неће страдати, исто као ни било ко други који није радикал или симпатизер радикала. Нико неће бити ни отпуштен из државне службе уколико добро и савесно обавља свој посао - исто као што је из општинске службе у Земуну уклоњено свега неколико људи којима су доказане малверзације или су исказали потпуну неспособност за посао који су обављали. То не значи да неће бити покретани

кривични поступци против разних лопова који су се у последњим кризним годинама на множили по Србији под патротом режима. Али, Српска радикална странка неће бити иницијатор било каквих суђења, ни ти ће било кога заштитити од суда. Један од најважнијих политичких циљева Српске радикалне странке јесте независно судство и она ће у томе истрајати.

14. Др Војислав Шешељ не жели интелектуалце у странци. Каква глупост! Па, шта су сви они инжењери, доктори, правници, професори? Ништа? Једно је ипак истина: др Шешељ не жели у странци оне интелектуалце којима је странка могућност да убију слободно поподне и који би да странка постоји због њихове промоције. За такве, међу српским радикалима заиста нема места.

15. Др Војислав Шешељ је идеалан и непогрешив. То је, наравно, нетачно, мада има чланова Српске радикалне странке којима то није могуће доказати, исто као што има обожаваца Слободана Милошевића или Вука Драшковића који исто тако мисле о својим лидерима. Али, само је Бог непогрешив, а грађани Србије у недељу 5. октобра неће бирати Бога него председника Републике.

"Српски фашиста" који се увек залагао за промену власти демократским путем

Политички речник др Војислава Шешеља

НИКОГА СЕ РАДИКАЛИ СЕМ БОГА НЕ БОЈЕ

"Када ћемо ми, српски радикали, да победимо социјалисте? Онда када ви одлучите. Када вас, српски народ, убедимо да смо ми, српски радикали, неупоредиво бољи, паметнији, поштенији, способнији, часнији од социјалиста. На нама је да вас убеђујемо, а на вама да одлучите. Како год ви одлучите, Српска радикална странка ће поштовати вољу свога народа. Ако одлучите да даље владају социјалисти, владаће социјалисти. Ако сматрате да је крајње време да се мења власт у Србији, знајте, Српска радикална странка је потпуно спремна и способна да се стави у службу свога народа и државе."

О власти

Браћо Срби и сестре Српкиње, Српска радикална странка бори се за власт искључиво на демократским изборима. Ми никада нећемо освајати власт насиљем и крвопролићем. Ја имам тројицу малих синова, једног од тринаест година, једног од четири године и једног од годину дана. Као што не желим да сутра неко моје синове изводи у крваве београдске улице оружане окршаје у борби за власт, тако ни ја данас нисам спреман да жртвујем туђе синове да бих се дочепео власти. Иако ми је власт веома драга, једва чекам да дођем на власт.

Наравно, сви ми који се бавимо политиком, сви ми желимо власт. Лаже вас онај ко се бави политиком а каже да га власт не интересује. Зар бисмо ми трпели све ово што трпимо, зар бисмо ишли по робијашницама, добијали батине, били шиканирани и малтретирани, зар бисмо се ломатали од града до града, од села до села, кроз целу Србију, кроз све српске земље, па све то још по неколико пута - да нам власт није толико драга. Али, за разлику од других политичких партија, за нас српске радикале постоји нешто што је неупоредиво важније и вредније од сваке власти. То је част, образ, поштење, достојанство. Због тога нам нико ништа не може. Не може да нас уплаши, да нас поткупи, да нас уцени. Зато ћемо победити.

Коме је до морала, нека се учлани у Српску радикалну странку

О окупираним српским територијама

Када бих мислио да више никада нећемо повратити целу Републику Српску Крајину до граница Карлобаг - Огулин - Карловац - Вировитица, целу Републику Српску, Босанску Крајину, Српско Сарајево, Горажде, када

бих мислио да више никада у својим рукама нећемо имати српски Дубровник и српску Македонију, ја бих овог тренутка престао да се бавим политиком. Мене у политици одржава само искрена вера да ћемо ми то једног дана повратити. Ми то нисмо изгубили на бојном пољу. На бојном пољу Срби су победили. Ми смо ово изгубили издајом за преговарачким столом. Ако смо изгубили за преговарачким столом, онда за преговарачким столом можемо и повратити. Али, морамо имати мало историјског стрпљења, причекати док се Русија придигне, да се усправи као моћна велика сила. А Русија не може вечно остати на коленима. Точак историје се све више убрзава и неће протети много времена, усправиће се Русија, успоставиће се нова равнотежа снага у свету. Доћи ће до нове поделе интересних сфера у Европи, а тада ће бити могуће да повратимо све оно што нам припада.

О Хагу

Ми никада нећемо пристати на то да се испоручује у Хаг оно најбоље што је српска мајка одгојила а колевка одњихала. Ми на то никада нећемо пристати. Ни по коју цену. Ако ћемо наше Србе испоручивати у Хаг, онда не заслужујемо ни да имамо државу, ни да се зовемо народом и нацијом. Не дамо Радована Караџића, не дамо Ми-

Нисмо ми криви што смо најбоља и највећа странка у Србији!

лана Мартића, не дамо Ратка Младића, не дамо ниједног Србина. Ако некоме треба да се суди, нека се суди овде. А не исте оне велике силе, које су све време овог рата биле на страни Хрвата и муслимана, да нас и даље понижавају, да нас даље угњетавају тако што ће се иживљавати над појединим српским политичким и војним лидерима.

Нисмо ми, српски радикали, против Хашког трибунала зато што се бојимо. Никога се ми сем Бога не бојимо. Мене су неки западни политичари и новинари оптуживали да сам ратни злочинаш. У децембру 1995. године три пута сам телефоном звао Хашки трибунал и рекао - Ако имате било шта против мене, само ме позовите, ја одмах долазим. Нису хтели да ме позову. Онда сам јануара 1996. поднео холандској амбасади у Београду захтев за визу. Тражио сам визу да сам, о свом трошку, путујем у Хаг. Нису ми дали визу. Боје се мог одласка у Хаг. И треба да се боје.

О органима власти

Српска радикална странка истиче и бори се за принцип народног суверенитета. То практично значи да грађани део свог изворног суверенитета путем избора преносе на своје представнике - народне посланике и преко њих врше власт у својој земљи. Зато се у земљи мора неговати све оно што је посредно или непосредно веза-

но за овај принцип. Посланици су зато продужена рука грађана и као њихови представници неприкосновени у вршењу своје функције. Јавност рада, демократски принципи у одлучивању и гласању и толеранција према опозиционим ставовима темељи су модерног демократског уређења који су у потпуности прихваћени и у Српској радикалној странци.

Радикали су за парламентарну демократију јер је само парламент изворни орган народне воље и извор народне суверености. Парламент је тај који ће бирати све функционере и владу и сви функционери биће одговорни парламенту. Парламент ће имати само један дом, јер ће радикали организовати јефтину и ефикасну унитарну државу. Скупштина ће бирати председника републике, председника владе и владу у целини, председника и судије одређених судова и вршиће надзор над њиховим радом. Парламент ће бити отворен за јавност, укључујући и директне телевизијске преносе.

Влада ће бити јединствена и ефикасна и са мање министарства него што је сада случај, и то ради уштеде. У влади ће бити способни, квалификовани, високо морални, поштени и одговорни људи.

Председника Републике бираће скупштина, и то са две трећине гласова народних представника. Његова улога и његова права, као и обавезе, биће

строго одређени, како се не би јављале злоупотребе које су присутне у садашњем председничком мандату. Председник неће моћи да обавља било какве друге јавне, политичке или страначке функције, нити ће моћи да се бави привредним активностима било које врсте.

О инцидентима и затвору

Ми радикали не избегавамо у Савезној и републичкој скупштини да, с времена на време, кад социјалисти баш прекардаше у гажењу Устава и закона, да изазовемо неки инцидент, да се покошкимо с полицијом, да се порвемо. Није опасно, нико нема оружје. Ни ми немамо оружје, ни полиција нема оружје, па никоме глава неће страдати, а мало и вама, грађанима Србије, да приуштимо веселја и забаве у овој тешкој беди и немаштини. Али, на улици, ми никада нисмо прихватили сукоб с полицијом. Радије поднесемо и батинање, и малтретирање, и хашшење, него да изазовемо неки оружани сукоб и крвопролиће. А када одемо у затвор, не кукамо као Вук Драшковић, не долази Митранова жена авионом по нас. Не алармирају се српски непријатељи. Идемо поносно, усправно у затвор, пркосно. Излазимо из затвора последњег дана јер ми не пишемо покајничка писма, не пишемо молбе за помиловање, па чим изађемо из затвора, одмах на затвор-

ској капији одржимо још жешћи, још радикалнији говор!

О односима с другим политичким странкама

За српске радикале нико жив не може а да каже да су било када погазили нешто што је договорено с другим странкама. А ми смо љути на друге странке што газе одредбе наших договора. Сетите се, после избора 1993. године, договорили смо се о заједничком наступу према социјалистима и постигли успех. То је донекле покварила Нова демократија продајом гласова социјалистима, али то није битно. Наше четири странке су се договориле о заједничком наступу и социјалисти су били веома уплашени. У паници, поклекли су, попустили, прихватили све наше захтеве у погледу скупштинских функција, распореда по одборима и у погледу избора посланика за Веће република Савезне скупштине. А онда, у току гласања, минирали су тај споразум тако што нису изгласали радикале и посланике Демократске странке Србије. И онда, Демократска странка и Српски покрет обнове су једноставно прешли преко тога као да се ништа није десило. Пошто су били везани договором са нама, требало је да ДС и СПО једноставно напусте своје функције и кажу да ће се договор поштовати до краја, или се уопште неће поштовати. То је за нас било једно веома непријатно искуство из времена сарадње са Демократском странком и Српским покретом обнове.

Затим, потписали смо споразум о техничкој коалицији на локалним изборима. И, тај споразум је одлично функционисао, толико добро да смо збрисали социјалисте где год би били заказани допунски локални избори и натерали их, заправо, да прекрше закон и престану да у законским роковима заказују изборе за поједина одборничка места, или скупштину општине у целини. А онда је Демократска странка једнострано изјавила да тај договор о техничкој коалицији једноставно више не важи. Једнострано је отказан. Е, тако се договори не могу кршити!

Покушали смо да са другим опозиционим странкама формирамо паралелни парламент, када су социјалисти укинули директне телевизијске преносе да народ не би знао шта се дешава у Скупштини. И, то је била изванредно добра замисао, потекла од нас радикала, коју су одмах прихватиле друге странке. И, на првој седници паралелног парламента, долазе две демократске странке и Српски покрет обнове и доносе нам декларацију о људским правима, у којој се тврди да су националне мањине угрожене. Ми то нисмо хтели да прихватимо. Која је то национална мањина у Србији угрожена? Које је горе у Србији него самим Србима? Јесу ли то Румуни, Словаци, Украјинци, Русини, јесу ли они угрожени у Србији? Дакле, добили су налог од великих сила да про-

туре кроз тај паралелни парламент једну много опасну тезу, погодну за касније черечење Србије. Да онда велике силе могу да кажу како ове опозиционе странке представљају већину грађана Србије - јер ми смо заједно имали два милиона и сто хиљада гласова а социјалисти милион и по - и како, ето, већина политичких фактора у Србији сматра да су националне мањине у Србији угрожене. То, опет, захтева мешање Уједињених нација, ОЕБС-а, великих сила, овога, онога. И, дође Србија под старатељство. Е, нама не пада на памет да у томе учествујемо. Српски радикали никада неће прихватити а да буду гробари Србије. Драга нам је власт, али нам није толико драга да бисмо хтели отаџбину и српство за љубав власти да бацимо под ноге. И зато са овим издајницима немамо шта да тражимо.

О Српској радикалној странци

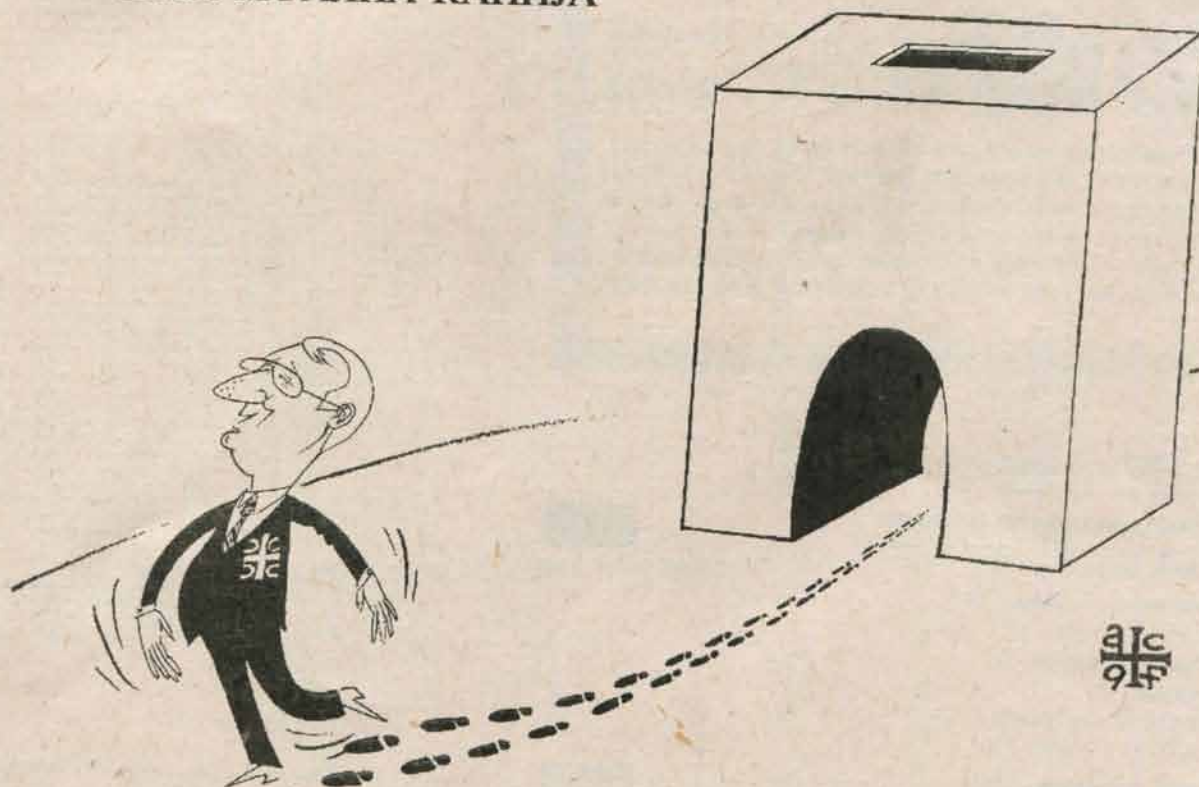
Постоји једна политичка партија која је у стању да заштити српске националне интересе.

Постоји једна политичка партија која је спремна да српски народ спасе од социјалне беде.

Постоји једна политичка партија која може Србију избавити из економске кризе.

Та политичка партија зове се Српска радикална странка.

ТРИЈУМФАЛНА КАПИЈА

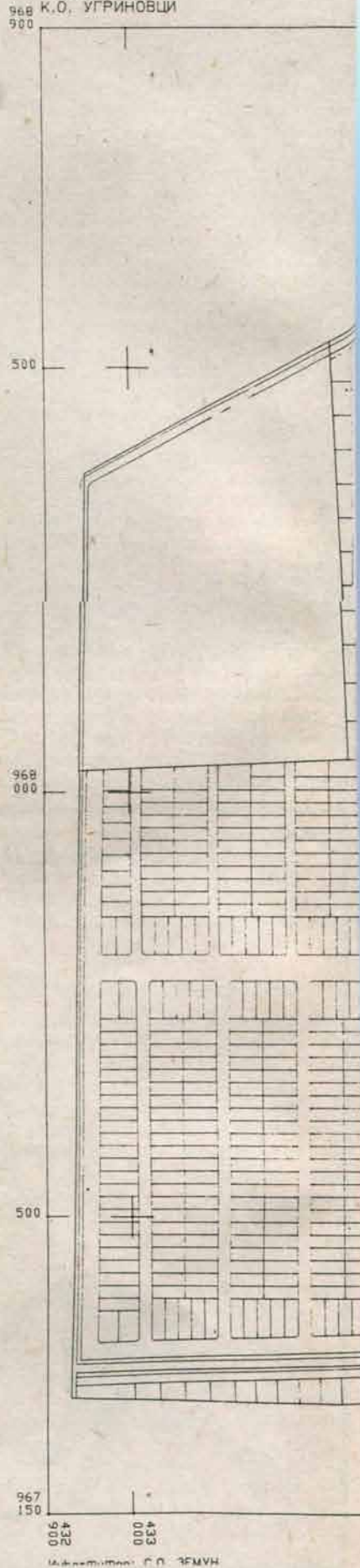
ИЗВРШНИ ОДБОР
СО ЗЕМУН
РАСПИСУЈЕ КОНКУРС

ЗА ДОДЕЛУ ПАРЦЕЛА У НАСЕЉУ ГРМОВАЦ

ПРЕДМЕТ КОНКУРСА
ЈЕ 2200 ПАРЦЕЛА
ВЕЛИЧИНЕ ОД 5 ДО 11 АРИ

- Парцеле се налазе поред аутопута на удаљености од 3,6 км од надвожњака Добановци - Угриновци.
- Право учешћа на конкурсима имају сва правна и физичка лица.
- Парцеле се додељују уз накнаду од 15 динара по м².
- Сваки учесник конкурса дужан је да на име трошкова оглашавања уплати износ од 50 динара на жиро-рачун бр. 40805-637-5-6006714 "Земунске новине".
- Пријаве се подносе у Одељењу за имовинско-правне и стамбене послове, соба 65, а информације на телефон 511 472.

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОПШТИНА ЗЕМУН
К.О. УГРИНОВЦИ

Укупно 2407 плацева

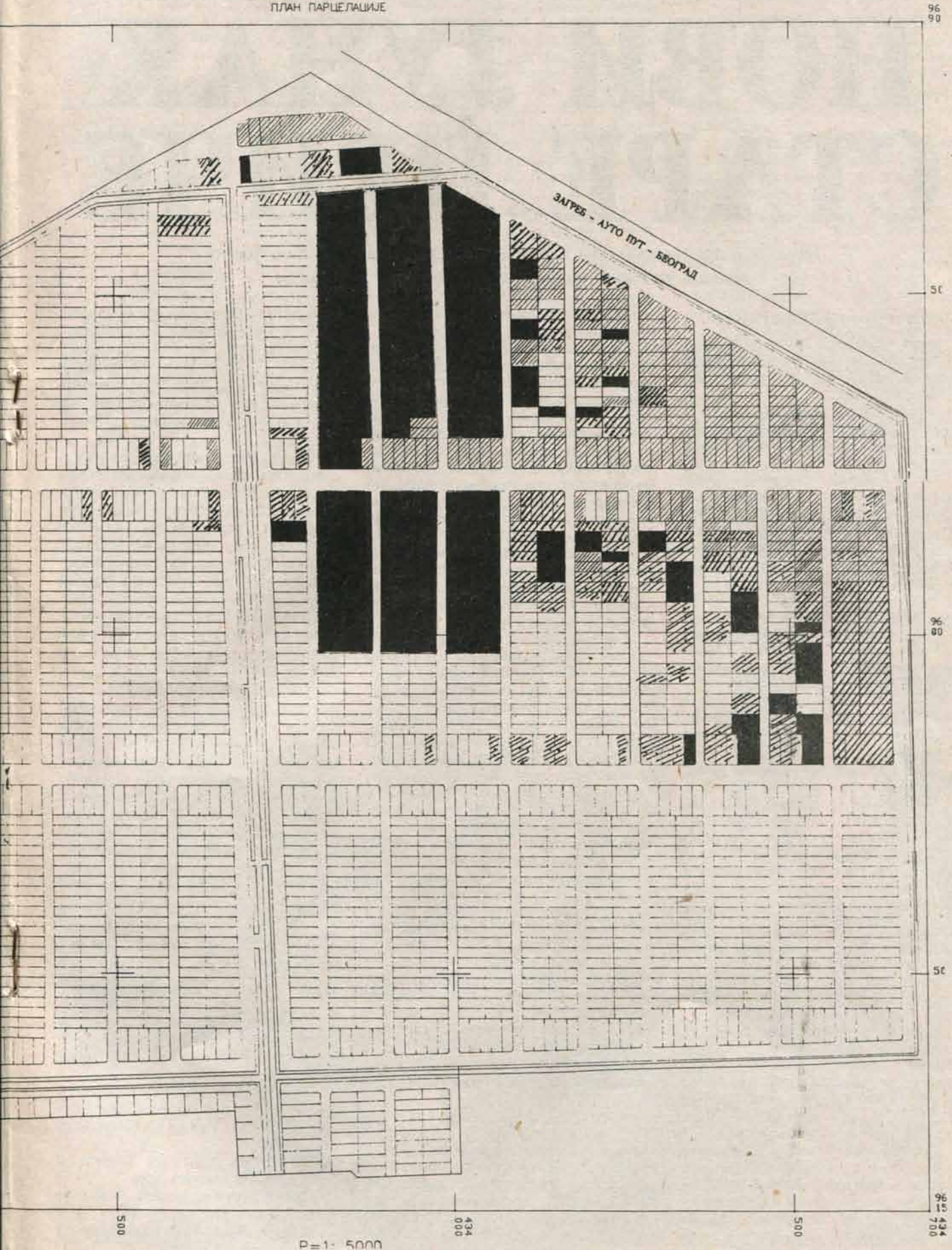
1. Бесплатно додељени плацеви

- Ратни војни инвалиди - 115
- Породице палих бораца - 73
- Просветни радници - 14
- Медицински радници - 3
- Свештеници - 7
- Радници Општине Земун - 5
- Радници СУП-а Земун - 1

2. Продати плацеви - 360

"ГРМОВАЦ"
ПЛАН ПАРЦЕЛАЦИЈЕ

Др Војислав Шешел у речима оних којима је реч професија

НОВИ ЈУНАК СТАРЕ ПРИЧЕ

Шта су о председничком кандидату Српске радикалне странке писали уважени српски књижевници и новинари

Нови јунак у старој причи

Војислав Шешел је име новог јунака једне од наших старих народних приповести које почињу реченицом: био једном један цар...

Придружио се судбини прве ласте, жртвеног јарца, црне овце, беле врране, балагословеног јагњета, петла који је певао пре зоре.

Као да вековима живимо у тој причи и не можемо утицати на њен ток. Не знамо кад је почела, а видимо да се није завршила. Ако је то било онда кад је за кривога могао одговорати и прави није се ништа променило. Стара прича тражи нове јунаке.

Изван приче нема никога. Сви смо њом предвиђени и у њу умешани. Да се чудимо ономе што није никакво чудо. Да негодујемо као да је у питању некаква грешка. А да је грешка, не би се тако упорно понављала.

Имамо се чему и радовати: могли смо бити на његовом месту, а нисмо. И чиме утешити: неће нас, кад су њега.

Тако прича одводи једног по једног, као овце.

Прича у коју је доспео Шешел даље брине сама о себи. Кад је стигао у тамницу, родио му се син. Дете је донето у жуту кућу да се први пут види са оцем. Није имало ни кило меса кад се по родној Херцеговини пронео шепат да је проговорило.

Матија Бећковић,
књижевник

Хајдук, да!

Први и једини пут сам са Шешелом разговарао у фебруару 1984. Претходно смо, у паузи неког предавања, разменили адресе. Договорили смо се да ми се ајави, кад буде имао времена и воље. Он је то учинио при првом следећем проласку кроз Београд.

Десетак минута после телефонске најаве сео је у јединој фотелији моје собице на Вождовцу, Кршан брђанин, златасте косе, са нечим мајчинским у погледу. Уз чашу вина, почео је један од оних домаћих разговора које годинама водимо и увек недовршене пре-

кидамо, и које ћемо, вероватно, терати до смртног часа.

Пуна четири сата причали смо о приликама у којима нам је одређено да живимо. Ја сам мрморио своју бесконачну тужбалицу, чији је замах, знам, дужи и јачи од аргумената којима је храним. Сва велика питања чине ми се нерешива, а чвор наше историјске судбине неразмрзив. Шешелу је било туђе моје самозадовољно незнање. Из ђавољег клупчета, које ја годинама премећем у руци, он је, рекао бих, био извукао једну јасну нит, поставио основе једне извесности. Та би извесност, казана мојим речима, гласила овако: самоосвешћење појединца могућно је тек кроз искупљење народне заједнице којој он припада.

Слушао сам га, са задршком коју осећам кад год се нађем пред великим, одвећ тачним истинама: оне су свакако исправне, али нису по мојој мери. Уверен сам да ничему нема краја, нити срећног исхода. Истовремено, дужност је сваког мислећег човека да се одупре лажима и духовним понижењима, свеједно да ли су њихове жртве појединци или шире људске заједнице.

Било је јасно да нам се искуства разликују, да су различити путеви којима смо до њих дошли. Предочио сам му своју боју осећања и просуђивања питања која су га занимала. Спремно је прихватио моју уздржљивост, не одступајући, наравно, од онога до чега је држао.

Освојио ме је.

Привукао ме је не толико својим схватањима, која у једном скоковитом разговору није ни могао изложити до краја, колико начином на који је своја искуства излагао. Свој је увид износио мирно, самоубеђено, осетљив за сваки противразлог који сам му стизао да понудим.

Тако сам упознао још једног младог интелектуалца - у последње време све их је више - који доиста верују у потребу и у право исказивање вишегласности. Толеранција, дакако, не значи пасивно прихватање свега што се говори и пише; она је, напротив, активно одређивање према туђој мисли, а таквог одређивања не може би-

ти без поштовања људског мишљења уопште. Прихватање или одбацивање долази на крају; много је важнија озбиљност суочавања са духовним искуством другог, других. Толеранција је теоријско одређење, морални избор, али и врлина у личном понашању.

Посматрајући мог фебруарског саговорника, високог преко стотину осамдесет сантиметара, човека који се није либио ниједног педља висине што су му је Бог и природа подарили, кроз главу ми је прошла оваква помисао: овај млади Босанац је, у ствари, припадник нове хајдучије о којој је певао један други босански горштак, Рајко Петров Ного! Хајдук, да! Некадашњи борац за истину и правду, за част и јасноћу постојања... Жива искра достојанства коју је овај збуњени народ, упркос свим својим несрећама и глупостима, успео да унесе у сумрак Двадесетог века! Ево га, још један који се одметнуо, који окреће леђа владајућим мерилима, који се буни против сите лености и насртљиве лажи. Отуда чудесна снага, отуд мирна самоувереност, насмејана благодот и праштање. Овако некако је морао изгледати Богдан Зимоњић, из Андрићевог "Омер-Паше Латаса"! Има их још који су кадри стити и утећи и на страшном месту постојати; док њих буде, и нас ће бити...

Милован Данојлић,
књижевник

Кметске душе

Не откривам плагијате. Не хватам лопове. Откуд знам чије су.

Не раскрићувам службене путнике по фамозне петро-идеје.

Не спорим се са овима који пишу о онима што су напредно сарађивали са тамошњима. У реду, сарађивали су по задатку.

Не путујем више тим возом и не разговарам са непознатима.

Не одговарам на анкете. Не пишем чланке. Ланице су ми празне.

Ако шта објаве, нека и потпишу. То је њихових осам година.

Не штрајкујем глађу. У оним новинама у моме завичају то зову - "новом дијетом"!

Не питај ме о истини и правди - ја нисам одавде.

"Палестинци" не постоје. Тачка.

А што се Шешеља тиче, он је остао, брајко мој.

Остало је, кажу, и извјездано небо над нама.

И остале су, кажем, кметске душе у нама.

Шта да се ради?

Рајко Петров Ного,
књижевник

Пример Војислав Шешељ

Озбиљан радник, слободна и смела ума, чистих намера а чврсте воље, Војислав Шешељ годинама већ мисли, пише и понаша се као да не зна где живи. А знао је! Добровољно неискусан за правила средине у којој се нашао, дрзнуо се, зато, да најпре укаже на свима већ познати плагијат и, пошто га је доказао, успео је да из наставе буде удаљен он, а плагијатор, политичар, да сачува и положај и политичко поверење у себе. Удаљени доцент наставио је, онда, да изналази фалсификате и из једне од скорашњих, континуираних прошлости у завичајној средини, која се ужурбану припрема да постане њена будућност - али је удаљен, затим, и из службе. А када је др Шешељ кренуо да открива

и друге, крупније проневере и изневјерања у времену чијим се основним питањима бави - онда му је следовало да буде удаљен и из насушног живота. Као да још трају везирска времена, Војислав Шешељ отеран је у зидан, сарајевски, сада можда и зенички, да би бар опаметио друге главе, кад већ нипошто није хтео своју.

Шешељ је одбио да брани себе од својих мишљења не само на суђењу, а у истражном затвору, кад је штрајковао глађу, он као да је и само примање хране сматрао за прихватање сарадње са својим чуварима заклоњеним зловорима. Шта је онда преостало да се учини за овог оштровидог бојовника чије неслушене истине, оверене тамновањем, још убојитије разарају лажности против којих је тако непоштедно устао? Предлагане вечери ћутања о још једном поразном оличењу нашег времена, прогону Војислава Шешеља, није било могуће одржавати на јавном месту. Мук окупљених људи био би достојнији тог уставног робијаша од било каквих протестних зборова, али смо лишени остали и таквог једног немог чина, Војиславу Шешељу више у част него на помоћ. Потиштени немоћима да нешто озбиљније предузмемо, пишемо оваква писма са осећањем, бар неки од нас, да и себи самима стајемо на муку. Праве адресе, уосталом, и нема, а важећих се ваља клонити, јер зло по људско мишљење од њих и потиче...

Живорад Стојковић,
књижевник

Он не уме да ћути

Моје је мишљење да је др Шешељ осуђен на основу измишљене кривице, али његов смртни грех је у чињеници да је на свом факултету у Сарајеву јавно критиковао Микулића и Поздерца због непотизма и сличних недјела.

Пре свега треба познавати карактер др Шешеља. Он потиче из истог краја Херцеговине из којег су и моји преци. Тај менталитет врло добро познајем. Др Шешељ је веома интелегентан и вредан човек. Завршио је правни факултет за две и по године, те магистрирао и докторирао за по годину и по дана. Он је крајње нагао, као и сви виолентни динарски типови из нашег поднебља. Има онгтар језик и не може да сакрива своје мишљење. Врло је свестан својих способности. У поређењу с њим, Ђилас је право дете, а Дедијер сентиментална будала.

На састанку на свом Факултету политичких наука у Сарајеву он је изразио своје мишљење о главним политичарима у Босни. Сместа им је дојављено:

а) Оптужио их је за корупцију. Поздерца, на пример, оптужен је да је као политички моћник поклањао титуле и именовао себе као ментора у једном од тих случајева. Др Шешељ га је напао изјавивши да Поздерца не може бити ментор на Факултету јер ни сам не поседује одговарајућа научна знања, те да располаже само са

"Дете је донето у жуту кућу да се први пут види са оцем": Др Шешељ са сином Николом по изласку из затвора

дипломом ниже политичке школе коју је завршио у Москви. Шешел је ушао у сукоб с Микулићем због његовог непотизма. На Микулићев захтев, Факултет је увео специјални наставни предмет из историје уметности да би га могла предавати његова ћерка. Она то није прихватила јер је сматрала недовољним.

Шешел је обелоданио обоје на Факултету и у јавности, а уз то је оптужио Микулића за корупцију у вези изградње његових палата у Бугојну, Сарајеву и другим местима.

б) Шешел је оптужен да је српски националиста, пун мржње према муслиманима. Истина је да Шешел не признаје муслимане као посебну нацију, али током прошлогодишњег суђења у Сарајеву и врло строги пресуда групи муслимана, Шешел је јавно протестовао против тога. Као политиколог, Шешел преузима дефиницију нације и упоређује је са положајем муслимана у Босни. Ниједан концепт нације, од Стаљиновог до Кардељевог, не може представљати основ за идентификацију муслимана као посебне нације.

Проучавао сам Шешелеве и остале случајеве у Босни. Чињеница је да нема такве корупције у другом југословенским републикама, иди је има много мање него у Босни. Због тога су босански властодршци увели веома строге санкције против "вербалних деликата". Они хапсе сваког ко се усуди да их критикује. Наравно, на суђењу они оптужују ухапшеног за измишљене кривнице, повреду "браћства међу народима" итд.

На крају, морам да признам зашто се у случају др Шешелја посебно на овај начин ангажујем. Његови и моји преци потичу из истога краја Херцеговине и припадамо роду Малешеваца. Још увек постоји свето правило узајамне помоћи из времена кад се наш народ борио за правду и слободу. Када је 1908. године мој отац Јефто из политичких разлога суђен, породица Шешел била је на његовој страни. Да данас нисам бранио једног Шешелја, сматрао бих себе подлим човеком. То би било посебно изражено у случају судског убиства др Шешелја. Он није осуђен за оно за што је био оптужен.

Др Владимир Дедијер,
историчар у писму
Гинтеру Андерсу

Одстрадавање Истине

Шешел је само подсетио на неизбрисиви косовски завет и одређење народа којем припада: "Ал тирјанству стати ногома заврат, (Довести га к познанију права), То је људска дужност најсветија".

Зато су му и чинили и чине оно што нама свима као народу чине од Косова. Ипак га свим тиме нису сломили, ни поколебали. Само су му помогли да доживи своје "време преиспитивања". Да се врати себи, своме народу, својој

души, савести. А идоли су пали и падају, јер ионако од почетка су били склони паду и саморазрушењу.

Јер Истина и Правда на крају неодољиво излазе на видело, и победу односи слобода.

Војислав Шешел је један од светлих примера нашег времена и поднебља: да се на крају човек по томе мери и вреднује колико је истински "гладан и жељан Правде". Цена те вредности је одстрадавање Истине. Али, и то је опет у живој традицији овог народа: "Страдање Крста добродетел". А Крст није пораз, него васкрс.

Владика др
Атанасије Јефтић

Војводин атејски фењер

Да ли је у Шешелевом поступку свеог повратка у Сарајево, односно на робију, било неке романтике, неког фанатизма, ако хоћете?! Јавно је предочио шта га тамо очекује, а отишао је. Сигурно је да није веровао да ће бруталности бити баш толико изражене, али је у свом изведеном рачуну све остало предвидео до савршенства. На првом месту, знао је да ће режим његовим хапшењем изгубити на више страна. Шешелев пример храбрости ће бити подстицајан за многе друге. Комунистичка стега страха никада више неће бити исте снаге. Краг иде на воду док се не разбије. Та мешавина комунизма и азијатске деспотије била је духовно мртва и заљуљана. Све те Шешелеве процене показале су се тачним.

Он често у јавности показује снажан темперамент и импулсивност. Они који га мање познају лако западају у замку оцене да је у питању само његова нарав. Врло често, то су његове игре, смишљеност тока и исхода. Политичка лукавост, као део његовог несумњивог политичког талента.

Али, вратимо се радије питању патриотизма, том највитешкијем чину политике. Његова снажна воља је у функцији његовог патриотизма.

Сведоци смо времена великих збивања. У њима се јављају и највише врлине и морално најнижи падови. У условима социјалне беде много тога је на пијаци. Одривање од патриотизма и издаја су роба за светску пијаци. Посебно то важи за носиоце државних послова и високих звања на политичкој сцени, у науци и уметности. И ми смо гледали метаморфозе личности. Њихова салта и виртуозне обрте. Неки су за само једну деценију по три пута драстично мењали читаву идеологију. Прво су били заклетни комунисти, узимајући све што им је на виду. Из потпуно обезбеђене егзистенције, постајали су уметници ужареног националног стваралаштва, богатећи се и даље у тим својим радионицама за пластику и шушке лажних речи. И на крају, кад су светске фондије и други спонзори понудили милионе долара, они су распродали

патриотске радионице. Сада су опет на почетку титоистичких вредности "браћства и јединства", интернационалистичког и револуционарног одређења, као полазишта да опет, једног дана, на овај или онај начин опљачкају српски народ, измучен ратовима и преварама.

Ни највећи аналитичари политичких прилика не могу изабрати политички догађај у коме је Шешел макар и на тренутак показао патриотску колебљивост. Никада и ни под каквим изговором он није ушао у неки политички компромис те врсте. Патриотизам у његовим политичким деловањима има само активан однос. Стално је подвучен, истакнут и у првом плану. Око тог питања порушио је одnose и са људима са којима се ородило или био у пријатељству из најтежих дана робијања и прогона. Питање државности је питање суштине његове политике и живота.

Његов патриотизам се разликује и по настанку од "патриотизма" помених превртљиваца. У Шешелу он није настао у промоцији живота. Нити је то био резултат одлуке из хира или неких разлога са стране. Патриотизам је код Шешелја сазревао релативно полако, али кроз најтеже животне ситуације. Он је комунисте сагледао кроз снове њихових теорија и упознао њихову батину у стварности живота. Помпезност кабинета и "хелију смрти". Његов патриотизам је сазревао на робији. Очвршћивао се у политичким обрачунима. Обузео га примерима српског страдања у овом рату.

Овлаш подсећање на његову биографију управо намеће такав закључак.

Рајко Ђурђевић,
новинар

Медијски геније

Показало се да он има инстинкт медијске звери. Он говори без комуникацијских шума. Његова порука је јасна, примерена гласачком телу и недвосмислена у ефекту. Кампању (у изборима 1993 - прим. ур.) одлучила је медијска агресивност у последњих десет дана, кад је самлео свог највећег противника, кога је режим пројектовао да покупи његове гласове. Шешел је на телевизији извадио неки папир и прочитао га, и Арканових седам милиона марака за кампању расуло се као новогодишње конфете. Шта год да је писало на том папиру, ефекат је био максималан. Чак ни један Жак Сегела не би могао нешто паметније да смисли. Шешел је чист медијски геније.

Ненад Стефановић,
новинар

Милошевић и Шешел

Милошевић и Шешел, без сумње, имају доста заједничког. Прво, харизму која се не може оспорити. Друго,

Књижевници су часно бранили свог колегу: др Војислав Шешељ у Удружењу књижевника Србије

ауторитативност која у страначким оквирима прераста и у ауторитарност, али у историји политике не наводи се ниједан пример да је иједна странка унутар себе неговала вишак демократије. Треће, и Милошевић и Шешељ су у свом политичком, идеолошком и националном дискурсу направили пун круг, с тим што је Шешељ, барем у последњих шест година, био доследан, без осцилација и размимолажења између страначког програма и политичке страначке праксе.

Милошевић и Шешељ су слични и по томе што им је циљ власт, али ту, заправо, и отпочињу суштинске разлике међу њима. Првоме је императив власт по сваку цену и све је, од обрта у државној и партијској политици, преко кадрирања, до суровог одрицања од циљева на којима је и анимирао масе - код Милошевића подређено опстанку у "првом седлу". Шешељ, пак, покушава да дође до власти управо супротним путем - истрајавањем на тврдом, непромењивом националном ставу, без тактичких узмицања.

Цвијетин Миливојевић,
новинар

Женске приче

Шешељев физички изглед међу новинарима се обично описује у уском распону од "није леп", преко "то само мајка може да воли", до "најлепши је на Кораксовим карикатурама". Како је онда могуће да такав тип важи за

највећег швалера међу домаћим политичарима?

Право место за разумевање Шешељевог статуса међу женским светом су, наравно, радикалски митинзи. На њима се може видети изненађујуће велики број средовечних жена које се, док војвода говори, смешакају, скакућу, врпоље и чешкају, док широм отворених очију гледају Шешеља на бини.

Оне најхрабрије, из првих редова, шаљу му пољупце и неке необјашњиве сигнале рукама. Оне из позадине, скупљају се у мање групе и стидљиво нешто коментаришу. И једне и друге не скидају поглед с бине.

А на бини сто двадесет килограма Шешеља у карактеристичној пози са истуреним стомаком, наочаре на повећем носу и слабашна коса очешљана на раздвајање у фазону "пионир сам, тим се дичим". Госпођице и госпође из публике, очигледно, не обраћају на то пажњу.

Сам Шешељ свестан је утиска који оставља на тај део своје публике и потенцираће кретање кроз масу кад год је то могуће, при чему ће једнаку пажњу поклонити брадатим политичким истомишљеницима као и дамама које дрхтуре док им се приближава. Понеки осмех или двосмислена пошалица су све што ће од њега добити...

Мирослав Микуљанац,
новинар

Пашић и Шешељ

Политички реализам кључна је заједничка карактеристика легендарног Пашића и новог радикалног лидера, др Војислава Шешеља. Али, постоји још једна:

"Обојица смо у младости били левичари. Пашић је чак био марксиста, анархиста бакуњинавац. Уосталом, неко је то врло лепо рекао: Хуља је сваки човек који остане левичар у старости. А та граница, питате, где је? Па, негде око четрдесете."

Десничар или левичар, свеједно, др Шешељ је неко ко мора да успе. Просто зато што је то човек несвакидашње енергије и невероватне унутрашње снаге. Интелигентан, брзе мисли, вешт, смео, бескомпромисан у обрачуна са противницима. И потпуно посвећен ономе што ради.

Он је живи доказ, а његов успех упозорење, да они који би да се баве политиком не смеју бити партијски чиновници попут социјалиста. Али, ни слободни уметници и филозофи који послеподне, кад им понестану тазе идеје и уметничко надахнуће, узму мало времена да се позабаве спасењем свога народа. Живи доказ да је политика озбиљан посао у коме се или меље, или бива самлевен. Игра много окрутнија од тениса.

Љиљана Хабајановић Ђуровић,
новинар

ДР ШЕШЕЉ У АНЕГДОТАМА

Ко ће дуже издржати

Кад је др Шешељу 1984. године изречена казна од осам година затвора због необјављеног текста "Шта да се ради", стражар који га је спроводио на праг у затвор, сажалио се на њега и упитао:

- Јадниче, како ћеш издржати осам година?

- А шта ти мислиш - одговори др Шешељ хладно - да ће овај режим издржати осам година?

Силом из затвора

Октобра 1990, уочи првих председничких избора, др Војислав Шешељ издржавао је у два наврата прекршајне казне у затвору у Падинској скели. Изненада, он је средином новембра пуштен, двадесетак дана пре истека друге казне. Због "демократског" имиџа који је тад покушавао да начини у свету, Слободану Милошевићу није одговорало да му један од противкандидата води капмању у затвору и он је наредио да се др Шешељ пусти.

Али, како то извести? Др Шешељ одбио је да потпише молбу за скраћење казне. Шта сада? Пронађена је једна за правосуђе невероватна формулација: др Шешељ имао је да буде пуштен због "доброг владања". Његово "добро владање" било је такво да су га држали одвојеног од осталих затвореника. Сем што није хтео да ради, он је стално подбуњивао друге кажњенике. Једном им је викао с прозора своје ћелије: "Вечерас јуришамо на жицу!" - што је управу затвора силно узнемирило. Али, шта је, ту је, морало се поступити по наређењу. Тако је др Шешељ, на молбу управе затвора, због "доброг владања", добио решење којим се пушта на слободу.

Али, тад су настали нови проблеми. Др Шешељ је одбио да потпише решење. "Овде пише да ме условно пуштају на слободу - објашњавао је. - Не може условно да се пусти неко ко је прекршајно кажњен." Онда је управа рекла овако: "Потписали, не потписали - идете напоље." Пре него што ће изаћи, довикнуо им је, као своју последњу освету: "Како сте ме незаконито затворили, тако сте ме незаконито и пустили" - и пожурио у предизборну кампању.

Брзина

После митинга у Јагодњаку, априла 1991. године, усташка полиција ухапсила је др Шешеља у Батини, с наме-

АЛЕРГИЈА

ром да га води на информативни разговор у Осијек. Четници из пратње одмах су распоредили аутомобиле као препреке. Полицајци су обећавали да ће вратити др Шешеља у Батину одмах по обављеном разговору, четници нису хтели ни да чују. Један аутомобил отишао је у Јагодњак по помоћ.

Кад су наоружани четници стигли и опколили редарственике, било је јасно да је ослобађање др Шешеља једини начин да се избегне проливање крви. Полиција се упустила. Да би спасао ситуацију, градоначелник Осијека Јосип Рајхл Кир дожурио је из Осијека и ослободио војводу. Излазећи из полицијског комбија, др Шешељ је подмешљиво погледао Рајхл Кира и додао му:

- Кад ја вас будем ухапсио, нећу вас пустити тако брзо...

Нису нови

Кад су посланици Српске радикалне странке први пут ушли у Савезну скупштину после мајских избора 1992. године, неко од скупштинских службеника који се затекао на улазу објавио је колегама:

- Ево су ови нови!

Чуо то др Шешељ:

- Нисмо ми нови, ми смо старији од свих вас овде!

Нова влада

После мајских избора 1992. године, ушли радикали у салу Већа грађана и сели на места на којима су за време Скупштине СФРЈ седели чланови СИВА. Узимале се скупштинске службенице, па ће једна:

- Извините, али ту седи влада...

- Да је нешто ваљала, седела би и даље - насмеја се др Шешељ. - Али, није вам то лоша идеја. Ето, овде ће од данас седети будућа радикалска влада!

Шампон за Божовића

Драшко Марковић, посланик Српске радикалне странке у Већу грађана, просуо је 18. маја 1994. године чашу воде у правцу председника Већа др Радмана Божовића. Томе је претходно Марковићев захтев да се у дневни ред заседања уврсти расправа о криминалу, где је посебно апострофирао др Божовића. Противно скупштинском пословнику, др Божовић је Марковићу искључио микрофон.

Др Војислав Шешељ је устао и покикао жице које воде до микрофона. Окупљеним новинарима, који су се сјурили у салу, рекао је:

- Не може се искључивати микрофон, а поливање водом радикалима добро иде и убудуће ће то исто радити. Сваки посланик ће убудуће редовно поливати Божовића док се не охла-

ди. Уосталом, од купања му неће бити ништа. Још само да му неко донесе шампон.

Туча без камера

Јула 1994, у покушају да изведе Томислава Николића из скупштинске сале, полиција је напала посланике Српске радикалне странке у Скупштини Србије. Др Шешел налазио се тада у Перасту. Кад се све завршило, радикали су пожурили у своју канцеларију да телефоном обавесте свог председника о ономе што им се догодило. Очекивали су салву негодовања на рачун незаконитог полицијског поступка. Међутим, др Шешел их је стрпљиво саслушао и - изгргдио:

- Тукли сте се с полицијом без камера? Па, ви нисте нормални!

Донесите га овамо!

После једног митинга у Херцег Новом, јула 1994, на којем је прозивао руководство Црне Горе због криминала и корупције, полиција је закуцала на врата хотелске собе у којој је боравио др Шешел. Рекли су да имају наређење да га воде на разговор с министром унутрашњих послова Црне Горе.

Др Шешел одговорио је да неће да иде. Они су узвратили да морају да га доведу. Онда је др Шешел казао нека му ставе лисице. Полицајци су моторолом консултовали претпостављеног. Он им је наредио да не могу хапсити др Шешела, али да га морају довести. Др Шешел је легао на под. Полицајци су поново позвали старе-

шину. Наређење је гласило: "Донесите га!"

Тада су настали мали проблеми. Најпре су га двојица полицајца ухватила испод пазуха и придигала, онако како би носили повређеног човека. То може да функционише кад онај ко је ношен сарађује, међутим, др Шешел је опустио сваки мишић на телу и полицајци нису могли ни да га помере. Дошла су још двојица и ухватила га за ноге, али нису му могли леђа одвојити од пода. Тек кад су пришла још двојица, некако су га подигли.

"Тражили су од мене небе да би га у њему понели, а ја сам одговорио да не дам - причао је после Тома Николић. - Онда су га двојица ухватила за руке, двојица за ноге, двојица за каиш од панталона. Драган Тодоровић и ја смо им рекли да пазе како га носе јер је недавно оперисао кичму. Они су се узмудвали и постали још опрезнији. Тако како су га однели до комбија, тако је остао скроз до Котора, није се ни померио."

Ваљда се брише

Кад је др Војислав Шешел, септембра 1994, плунуо др Радомана Божовића у Савезној скупштини, новинари су се по обичају сјатили око њега. Новинари као новинари, питају свашта, др Шешел стрпљиво одговара. Најзад, неко упита:

- А шта сада ради Радоман Божовић?

- Не знам - одговори озбиљно др Шешел. - Ваљда се брише...

Ровови српске борбе

Усред радикалске кампање за митинг у Београду јуна 1995. године, срели се на улазу у Савезну скупштину др Војислав Шешел и Вук Драшковић. Пошто су се срдечно поздравили, др Шешел рече:

- Вуче, дођи на митинг 17. јуна.

- Какав митинг? - упита Драшковић.

- Да рушимо Слобу - објасни др Шешел.

- Не могу, Војо - одмахну Драшковић. - Он је прихватио моје ставове, ми смо сад на истим таласним дужинама.

- Зар не видиш, Вуче, да су свуда око нас ровови? - упита др Шешел.

- Нема ровова, Војо - рече Драшковић помирљиво.

- Има, има ровова, Вуче, само их ти не видиш - закључи др Шешел и уђе у Скупштину.

Др Шешел и новинари

Др Војислав Шешел увек је савршено добро припремљен за сусрет са људима из медија. Једном приликом, један телевизијски новинар затражио је од шефа Српске радикалне странке изјаву, али је напоменуо да има тачно један минут слободне траке. Др Шешел је направио кратку припрему, сео у фотељу, рекао шта је имао и устао. "Таман - рекао је сниматељ - један минут." "Није - одговорио му је Шешел а да уопште није погледао на сат - остало ти је још десет секунди."

Погодите ко је био у праву...

Српска радикална странка 1990-1997.

ХРОНОЛОГИЈА РАДИКАЛСКЕ БОРБЕ ЗА ДРЖАВУ, СЛОБОДУ И ДЕМОКРАТИЈУ

Васкрс српских радикала на српској политичкој позорници, то је време од пада комунизма у СФРЈ и васпостављања плурализма 1990. године, преко пропасти државе и стварања нових српских држава кроз ослободилачке ратове српског народа, па све до актуелних парламентарних и председничких избора 1997. године. То је било време мучно и тешко за Србе, време у којем су српски радикали прошли кроз велика искушења на путу од политичке организације изван закона, преко странке на сталном удару режима, до најважније политичке партије српске опозиције. У том времену, српски радикали успели су да опстану, ојачају и продуже с даљом афирмацијом славног радикалског имена.

Овако је то било.

1990.

6. јануар. - У Београду је објављен Оснивачки манифест Српског слободарског покрета. То је један од два прва програма национално оријентисаних политичких партија од васкрса политичког плурализма у Србији.

23. јануар. - У једном приватном стану у Београду одржана је Оснивачка скупштина Српског слободарског покрета. Скупштина је одлучила да се преименује у Оснивачки конгрес Српског слободарског покрета. Изабрани су председник (др Војислав Шешељ) и чланови Централне отаџбинске управе. Конгрес је упутио јавности Декларацију о уставном питању и Резолуцију о предстојећим парламентарним изборима.

30. јануар. - Испред Скупштине СФРЈ избиле су спонтане демонстрације, у којима су учешћа узели и чланови Српског слободарског покрета.

31. јануар. - Митинг Српског слободарског покрета на Тргу републике у Београду. Прве организоване антикомунистичке демонстрације у послератној Југославији.

11. март. - На иницијативу др Војислава Шешеља, четворица опозиционих лидера, окупљених на трибини о Косову и Метохији у београдском Дому инжењера и техничара, спектакуларно су скинули са зида фотографију Јосипа Броза.

14. март. - Да би спасао част Вука Драшковића, избаченог 10. марта из Српске народне обнове, Српски слободарски покрет одлучио је спајање

са непостојећим крилом Српске народне обнове које је, наводно, представљао Вук Драшковић. Нова странка названа је Српски покрет обнове. Централни одбор именован је за свог првог председника Вука Драшковића. Истог дана, др Војислав Шешељ и Вук Драшковић покушали су да одрже промоцију у хотелу "Мажестик". Кад особље хотела то није дозволило, страначки прваци прешли су пред споменик кнезу Михаилу, где су представили програм пред пет стотина Београђана.

24. март. - На Тргу републике одржане су демонстрације против дивљања шиптарских сепаратиста.

29. март. - У организацији Српског омладинског покрета обнове, пред албанском амбасадом у Београду одржане су демонстрације против прогона Срба у Албанији.

4. мај. - Српски покрет обнове, Српска народна обнова, Народна радикална странка, Демократска странка и Српски демократски блок организовали су протестне демонстрације против начина обележавања десетогодишњице смрти Јосипа Броза Тита. Демонстранти су скидали уличне табле с натписом "Улица Маршала Тита".

13. мај. - Српски покрет обнове организовао је поход на Равну гору, до места где је током рата био штаб генерала Михаиловића. Јаке полицијске снаге спречавале су приступ Равној гори, како би се бројем пропуштених посетилаца акција минимализовала.

19. мај. - Др Војислав Шешељ боравио је у САД, на 39. Конгресу Покрета српских четника.

20. мај. - Др Војислав Шешељ миропомазан је као нови четнички војвода. Потом је положио заклетву.

31. мај. - У Југословенском драмском позоришту насилно је прекинута представа "Свети Сава" Симише Ковачевића, у извођењу Народног позоришта из Зенице. У тој акцији, унутар Српског омладинског блока учествовали су и чланови Српског омладинског покрета обнове.

1. јун. - На конференцији за штампу, сазваној због забране "Српске речи" (потом ослобођене 7. јуна), Драшковић је оштрим речима осудио прекид.

5. јун. - На седници Централне отаџбинске управе, Вук Драшковић је смењен с функције председника странке.

8. јун. - У ресторану "Ролекс" у Земуну, Вук Драшковић одржао је без кворама седницу своје Централне управе. У Земуну је, у ствари, извршено оснивање нове странке која је нелегитимно присвојила име "Српски покрет обнове".

13. јун. - Чланови Српског покрета обнове прекинули су демонстрације које су на Тргу републике држали Драшковићев нелегитимни Српски покрет обнове, Демократска странка, Народна радикална странка и још неколико мањих странака. Драшковић је своје учешће био условио тиме да не учествује др Шешељ. Пошто су се организатори повукли с Трга, Српски покрет обнове на челу с др Шешељем, Српска народна обнова и Српска све-

тосавска странка одржале су митинг пред шест хиљада људи.

18. јун. - Како би се избегла даља забуна око имена, Централна отаџбинска управа Српског покрета обнове донела је одлуку да странка промени име у Српски четнички покрет.

Јул. - Представљен је програм Српског четничког покрета.

7. јул. - У Ваљеву, полиција је прекинула суђење Јосипу Брозу. Опумоћени јавни тужилац др Војислав Шешел одложио је суђење на неодређено време.

17. јул. - Упркос полицијској забрани, Српски четнички покрет одржао је у Београду парастос и комеморативни скуп генералу Дражи Михаиловићу.

31. јул. - Српски четнички покрет поднео је пријаву за упис у регистар политичких организација.

2. август. - Др Војислав Шешел, на челу делегације српских четника, уклонио је са зидова манастира Св. Прохор Пчињски две металне плоче с петокракама којима је комунистички режим у Македонији обележио заседање АСНОМ-а о Илиндену 1944. године. Др Шешел је приведен у полицијску станицу у Бујановцу, али је после подизања прекршајне пријаве пуштен.

8. август. - Кад је полиција почела да туче окупљени народ на забрањеном митингу у Лапову, четници су одустали и вратили се у Београд. Републички секретаријат за правосудје и управу одбио је регистрацију странке јер би се, по мишљењу секретара, "пријављеним називом вређао јавни морал грађана".

17. август. - Испред Савезне скупштине одржан је митинг против усташког терора у Книну. Кад је интер-

венисала полиција, др Шешел је заказао наставак за сутрадан.

18. август. - Др Војислав Шешел приведен је у полицију у пола два ујутро. Дежурни судија за прекршаје казнио га је с двадесет дана затвора због сазивања и одржавања непријављеног митинга. На другом митингу, истог дана, полиција није интервенисала. Међутим, др Шешел поново је после митинга приведен судији за прекршаје, који му је одредио још двадесет дана затвора.

11. септембар. - На Тргу републике одржан је забрањени протестни митинг Српског четничког покрета, због одбијања Републичког секретаријата за правосудје и управу да региструје странку.

12. септембар. - Упркос протестима организатора, Др Војислав Шешел полео се на бину и прекинуо митинг Српског покрета обнове. Обезбеђење Српског покрета обнове искључило је озвучење, али се др Шешел довољно добро чуо и без микрофона. Његове речи учиниле су такав утисак да је окупљени народ после говора пошао за др Шешелем.

13. септембар. - Пред Скупштином СФРЈ окупио се народ из Фоче да би се пожалио на муслимане. После испразних политичких говора комунистичких главешина, Фочаци су замољени да се разиђу. Тад је на сцену ступио др Шешел и одржао говор који је изазвао одушевљење нападених људи.

17. септембар. - Зато што Српски четнички покрет није био позван, др Војислав Шешел прекинуо је састанак који је Вук Драшковић сазвао у Удружењу књижевника Србије као "стварање националног програма". Вук

Драшковић побегао је на споредан излаз.

18. септембар. - Припадници Српског четничког покрета омели су промоцију Савеза реформских снага Југославије у Дому омладине у Београду.

28. септембар. - На свечаној заједничкој седници сва три већа Скупштине Србије, проглашен је нови Устав Републике Србије и изборни закони. За 9. децембар заказани су први вишестраначки парламентарни избори, као и избори за председника Републике.

2. октобар. - Др Војислав Шешел ухапшен је у Кнез Михаиловој улици, код импровизованог штанда на којем је изложио два паноа. На њима је тражио да се поруши "Кућа цвећа", а посмртни остаци Јосипа Броза уклоне из Србије. Полиција је запленила две српске тробојке и две свеске: он је за кратко време скупио потписе 126 добровољаца за одлазак у Книн и 426 потписа за уклањање "Куће цвећа". Оптужен је за омаловажавање патриотских и националних осећања грађана и друштвено-политичког уређења Југославије, за шта му је судија за прекршаје одрекао петнаест дана затвора. Пошто је др Шешел имао већ две правоснажне казне из августа, то је одмах упућен на издржавање казне.

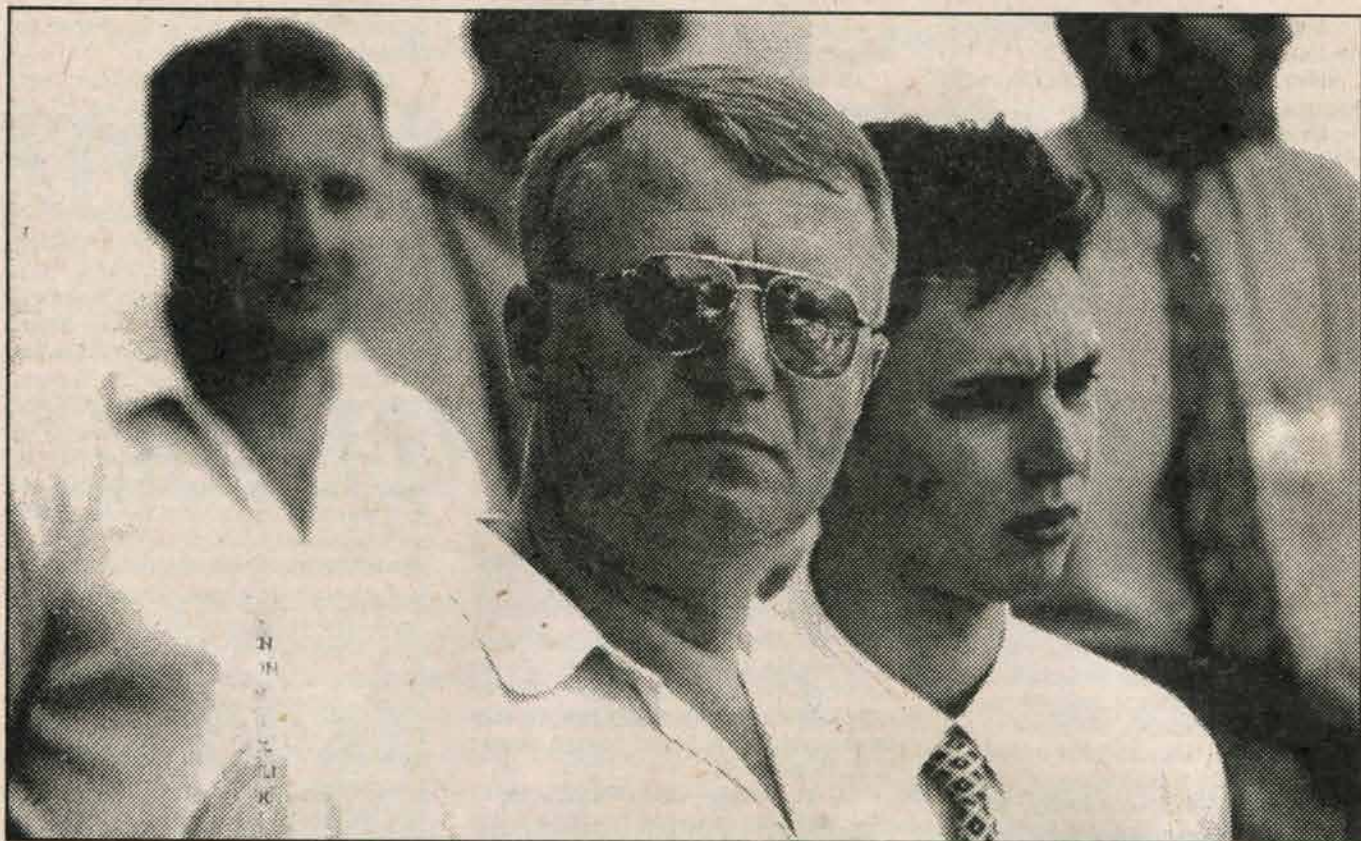
23. октобар. - Пошто је одлежао прву казну, др Шешел је поново ухапшен да би био упућен на издржавање казне од четрдесет пет дана затвора која му је изречена у августу.

1. новембар. - Др Војислав Шешел стражарно је спроведен из затвора у Палинској скели да би у Скупштини Србије оверио потпис да прихвата председничку кандидатуру.

Због виле на Дедињу није продао народ!

Човек који за себе не тражи ништа

15. новембар. - На "молбу управе затвора", др Војислав Шешељ пуштен је из затвора у Падинској скели.

6. децембар. - Др Војислав Шешељ одржао изузетно запажену промоцију своје кандидатуре на Радио Телевизији Србије.

9. децембар. - На првим председничким изборима у Србији, др Војислав Шешељ, упркос недостатку медијске подршке, освојио пето место са 96 277 гласова.

1991.

23. фебруар. - Спајањем Српског четничког покрета и једног крила Народне радикалне странке, у Крагујевцу је настала Српска радикална странка. Оснивачка скупштина прихваћена је у страначким документима као Други отаџбински конгрес Српске радикалне странке.

25. фебруар. - Српска радикална странка уписана је у регистар политичких организација у Србији.

3. март. - Објављена је Програмска декларација Српске радикалне странке.

9. март. - У организацији Српског покрета обнове и Демократске странке, а уз учешће неколико антисрпских организација, у Београду су одржане демонстрације у којима је погинуо један полицајац и један младић, случајни пролазник. Српска радикална странка осудила је демонстрације као антисрпске.

10 - 13. март. - На Теразијама су одржане демонстрације студената.

Иако проглашене нестраначким, оне то нису биле: од свих страначких лидера, једино др Војиславу Шешељу није дозвољено да говори.

21. април. - После митинга у Јагодњаку, хрватска полиција ухапсила је др Војислава Шешеља. Српски четници из пратње онемогућили су његово привођење у Осиек. Да би се избегло проливање крви, градоначелник Осиека Јосип Рајхл Кир ослободио је српског војводу.

2. мај. - Прва акција четничких добровољаца у Борову Селу: хрватска полиција у покушају упала у село потучена до ногу.

4. мај. - Демонстрације Српског четничког покрета испред "куће цвећа" у Београду.

12. мај. - На Равној Гори, Српски четнички покрет обележио је педесетогодишњицу Трећег српског устанка. Указом војводе Ђујића, подељени су први војводски чиновници четницима који су се истакли у одбрани Борова Села.

15. мај. - Српски четнички покрет демонстрирао је испред Скупштине СФРЈ због очекиваног проглашења Стјепана Месића за председника Председништва СФРЈ. Месић није изабран.

25. јун. - Словенија и Хрватска прогласиле су одвајање од СФРЈ. СИБ је донео одлуку о слању војске на границе. Почело је масовно убијање слабо наоружаних српских војника.

30. јун. - У другом кругу допунских избора за упражњено место народног посланика Миодрага Булатовића у Раковници, др Војислав Шешељ победио је кандидата Социјалистичке пар-

тије Србије Радоша Караклајића. Српска радикална странка постала је парламентарна странка.

31. јун - 1. јул. - У току ноћи, под притиском Европске заједнице, Стјепан Месић проглашен је за председника Председништва СФРЈ.

3. јул. - Завршен је рат у Словенији. Распламсао се рат у Хрватској.

18. јул. - Председништво СФРЈ донело је одлуку о повлачењу ЈНА из Словеније.

Јесен. - Српска радикална странка упутила је на хиљаде добровољаца на најугроженија подручја.

1. октобар. - Председништво СФРЈ прогласило је стање непосредне ратне опасности.

7. октобар. - Истекао је тромесечни мораторијум на одлуке Словеније и Хрватске о издвајању из СФРЈ.

19. децембар. - У Книну и Белом Манастиру проглашена је Република Српска Крајина.

23. децембар. - Немачка је признала Хрватску и Словенију.

1992.

9. јануар. - Скупштина српског народа у Босни и Херцеговини прогласила је у Сарајеву Српску Републику Босну и Херцеговину.

14. јануар. - Регистрована је Српска радикална странка за Босну и Херцеговину.

21. јануар. - У Лисабону су почели преговори о будућности Босне и Херцеговине.

2. фебруар. - Прихваћен је такозвани Венсов план, којим се Република Српска Крајина ставља у надлежност Уједињених нација.

1. март. - На референдуму, без учешћа Срба, муслимани и Хрвати прогласили су независност Босне и Херцеговине. У Сарајеву је убијен Никола Гардовић, отац младожење којем су муслимански екстремисти на свадби одузели српску заставу и спалили је. Срби су подигли барикаде.

25. март. - Муслимани су објавили да одустају од првобитног договора о конфедерализацији Босне и Херцеговине.

27. март. - У Сарајеву је свечано проглашен Устав Српске Републике Босне и Херцеговине.

1. април. - Почеле су уличне борбе у Бијељини: распламао се рат у бившој Босни и Херцеговини.

6. април. - Европска заједница признала је Босну и Херцеговину као независну државу.

27. април. - У Београду је свечано проглашен Устав Савезне Републике Југославије, нове државе Србије и Црне Горе. Западна Србија остала је изван граница нове Југославије. Др Војислав Шешељ оценио је нови Устав демократским.

2. мај. - Муслимани су напали војну колону у Добровољачкој улици у Сарајеву и убили шесторицу војника.

4. мај. - Председништво СФРЈ донело је одлуку да се ЈНА до 19. маја повуче из Босне и Херцеговине.

13. мај. - На великом народном збору у Вуковару проглашено је оснивање Српске радикалне странке за Републику Српску Крајину.

25. мај. - Извесни Адем Шаботић извршио је у Подгорици неуспели атентат на др Војислава Шешеља. Присебношћу телохранитеља, који је бачену ручну бомбу шутнуо под аутомобил, нико није погинуо, али је ранено 61 лице, међу њима и др Шешељ. Шаботић је осуђен на петнаест година затвора.

27. мај. - У Улици Васе Мискина у Сарајеву, муслимани су подметнули бомбу разорне моћи. За масакр су оптужени Срби.

31. мај. - Због трагедије у Сарајеву, Савет безбедности Уједињених нација изгласао је санкције Савезној Републици Југославији. На првим изборима за Веће грађана Савезне скупштине, Српска радикална странка освојила је 33 посланичка мандата.

11. јун. - Конституисано је Веће грађана Савезне скупштине. За првог потпредседника изабран је радикал Александар Стефановић.

15. јун. - Књижевник Добрица Ћосић изабран је за првог председника Савезне Републике Југославије. Почео је студентски протест.

28. јун. - У организацији ДЕПОС-а, испред Савезне скупштине почео је такозвани Видовдански сабор. Завршен је 5. јула, без резултата.

9. јул. - Испред Скупштине Србије, студенти су изазвали инцидент гађајући др Војислава Шешеља ситним новцем и боцама пуним воде.

10. јул. - Завршен је студентски протест, без резултата.

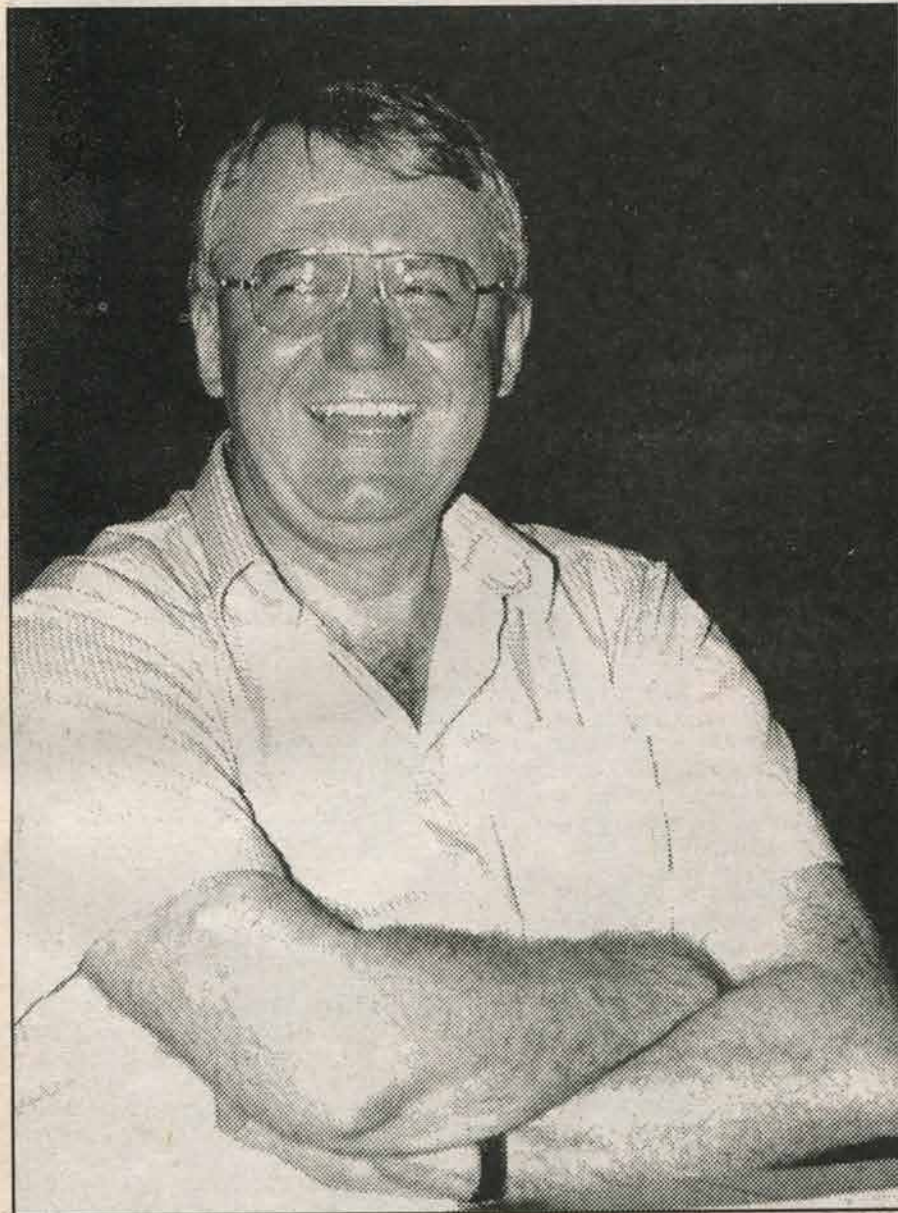
14. јул. - Милан Панић изабран је за председника федералне владе.

1. октобар. - На састанку у Женеви, Добрица Ћосић и Фрањо Туђман договорили су предају Превлаке Хрватској.

3. новембар. - На предлог Српске радикалне странке, Савезна скупштина расправљала је о поверењу Милану Панићу. Веће грађана изгласало му је неповерење, спасло га је Веће републике, односно представници Демократске партије социјалиста.

20. децембар. - На изборима за Веће грађана Савезне скупштине, Српска радикална странка освојила је 34 мандата. На изборима за Народну скупштину Републике Србије, српски радикали освојили су чак 73 мандата.

29. децембар. - Смењен је Милан Панић.

Где су српски радикалије ту је нада

1993.

2. јануар. - У Женеви су настављени преговори о Босни и Херцеговини. Србима је забрањено бомбардовањем. Представљен је такозвани Венс-Овенов план за Босну и Херцеговину. Др Војислав Шешељ затражио је да Срби одбију план.

22. јануар. - Хрватска војска напала је Републику Српску Крајину. Савезна Република Југославија није мрнула прстом да заштити Србе. Српска радикална странка одмах је организовала добровољце из свих крајева Србије.

25. јануар. - Конституисана је Народна скупштина Републике Србије. Драган Тодоровић и Љубиша Петковић постали су нови потпредседници Скупштине.

3. фебруар. - Конституисана је Савезна скупштина. За потпредседника

Већа грађана изабрана је Маја Гојковић, члан Посланичке групе Српске радикалне странке.

10. фебруар. - Мр Никола Шаиновић изабран је за председника Владе. Српска радикална странка подржала је мањинску владу Социјалистичке партије Србије, али је задржала право да јој буде најоштрији критичар.

2. март. - За председника Савезне владе изабран је др Радоје Конгић.

24. март. - На седници Скупштине Србије, Посланичка група Српске радикалне странке одбила је да прихвати предложени буџет.

25. март. - Алија Изетбеговић изненада је потписао Венс-Овенов план. Како је хрватски представник то учинио још у јануару, почео је притисак на Србе да и они приме план.

3. април. - Скупштина Републике Српске одбила је у Венс-Овенов план.

26. април. - Скупштина Републике Српске одбила је Венс-Овенов план. Ступиле су на снагу проширене санкције против Савезне Републике Југославије.

2. мај. - Под притиском Ћосића, Милошевића и грчког премијера Мицотакиса, др Радован Караџић ставио је у Атини условни потпис на Венс-Овенов план.

3. мај. - На митингу у Пљевљима, др Војислав Шешељ изјаснио се против потписа др Караџића. "Ако бомбардују мостове, ми ћемо пливати и помагати Републици Српској" - изјавио је.

6. мај. - Скупштина Републике Српске на заседању на Јахорини дефинитивно је одбила Венс-Овенов план.

14. мај. - Српски радикали су напустили свесрпску скупштину у Сава-

центру и тако још једном покварили усвајање Венс-Овеновог плана.

31. мај. - На иницијативу Посланичке групе Српске радикалне странке у Већу грађана, смењен је Добрица Ћосић.

1. јун. - Присталице Српског покрета обнове изазвале су инцидент испред Савезне скупштине. Погинуо је један полицајац, Вук и Даница Драшковић су ухапшени.

17. јун. - Томислав Николић, шеф Посланичке групе Српске радикалне странке у Скупштини Србије оочио је подршку српских радикала Влади Николе Шаиновића на 15. септембар.

25. јун. - На седници Већа грађана Савезне скупштине, Посланичка група Српске радикалне странке одбила је да гласа за ребаланс буџета, због чега он није усвојен.

16. јул. - Српски радикали покушали су да уцене Социјалистичку партију: или ребаланс, или Живота Панић. План је покварио ДЕПОС, који је гласао за ребаланс и тако оставио криминалца на челу Војске.

30. јул. - У Женеву је представљен нови план за Босну и Херцеговину.

28. август. - Скупштина Републике Српске прихватила је женевски план. Муслимани су га одбили. САД су онда почеле да врше притисак на Србе да дају муслиманима нове уступке.

9. септембар. - Хрватска војска поново је напала Републику Српску Крајину.

10. септембар. - Др Војислав Шешељ открио је да иза покушаја војног удара у Бањалуци стоје Савез комуниста - Покрет за Југославију и Радмило Богдановић.

17. септембар. - Др Војислав Шешељ лакше је повређен у необичном саобраћајном удесу у Београду. Судар је изазвао возило полиције, на такав начин да се могло посумњати у покушај атентата.

18. септембар. - Српска радикална странка објавила је формирање "владе у сенци".

27. септембар. - Томислав Николић поднео је у име Посланичке групе Српске радикалне странке у Скупштини Србије захтев за изгласавање неповерења Влади мр Николе Шаиновића.

7. октобар. - Једноипочасовним експозеом Томислава Николића, у Скупштини Србије отпочела је расправа о поверењу Влади мр Николе Шаиновића.

20. октобар. - Суочен са могућношћу пада Владе или губитка утицаја над Радио-Телевизијом Србије, председник Републике Слободан Милошевић распустио је Скупштину Србије и расписао превремене парламентарне изборе за 19. децембар.

Новембар. - У покушају да се докаже милитантност Српске радикалне странке, МУП Србије отпочео је са хапшењима српских радикала. Хапшења су вршена јавно, уз сву помпу, пуштања су вршена тајно, ноћу. Ни против једног радикала МУП Србије није пронашао ништа чиме би га могао теретити.

12. децембар. - На парламентарним изборима у Републици Српској Крајини, Српска радикална странка освојила је 16 мандата. На председничким изборима, кандидат Српске радикалне странке Раде Лесковац освојио је треће место.

Топла реч за свакога

19. децембар. - После незапамћене сатанизације у државним медијима, Српска радикална странка освојила је 39 места у Скупштини Србије.

1994.

30. јануар. - У Београду је одржан Трећи отаџбински конгрес Српске радикалне странке. За председника странке поново је изабран др Војислав Шешељ.

2. фебруар. - Владимир Жириновски, победник избора за Руску думу, стигао је у Београд, у посету Српској радикалној странци.

5. фебруар. - Муслимани су у Сарајеву изазвали нови масакр на пијаци Маркале. Инцидент је по обичају приписан Србима. Под претњом бомбардовања, НАТО је тражио да се Срби повуку двадесет километара од Сарајева. Срби су изукли наоружање и НАТО се повукао.

2. март. - У Савезној скупштини отпочела је крађа радикалских мандата. Веће грађана одбило је да констатује извештај Одбора за мандатно-имунитетска питања по којем су тројици искључених радикалских посланика престали мандати. У знак протеста, српски радикали повукли су се из свих скупштинских одбора, а Маја Гојковић - Влаисављевић поднела је оставку на место потпредседника Већа.

18. март. - Уз помоћ Нове демократије, Социјалистичка партија Србије успела је да формира Владу. За новог премијера изабран је Мирко Марјановић. Његовог заменика у "Прогресу" Борислава Микелића председник Републике Српске Крајине Милан Мартић именован је за мандатара нове Владе Републике Српске Крајине.

25. април. - Образована је такозвана Контакт-група за усклађивање претњи на рачун српског руководства.

18. мај. - Кад му није дозвољено да говори о криминалним делатностима председника Већа др Радомана Божовића, Драшко Марковић, посланик Српске радикалне странке у Већу грађана, пролио је чашу воде у правцу др Божовића. Божовић је искључио Марковића са седнице, радикали то нису дозволили. Дошло је до кошкања између скупштинског обезбеђења и радикала, због чега су против др Шешеља и још тројице радикала сутрадан поднете кривичне пријаве због "ометања службеног лица у вршењу дужности".

15. јун. - У Београду отпочело суђење др Војиславу Шешељу и групи радикала због инцидента у Савезној скупштини.

19. јул. - Република Српска је одбила план Контакт-групе.

22. јул. - У покушају да одстрани Томислава Николића, полиција је ушла у салу Скупштине Србије, закључала сва врата и потукла се с посланицима Српске радикалне странке.

1. август. - После митинга у Херцег Новом, 31. јула, на којем је прозивао црногорско руководство због криминала, полиција је у зору упала у хотелску собу др Војислава Шешеља и буквално га однела на разговор с црногорским министром полиције. Истог јутра, др Шешељ и сви радикали који су се налазили у његовој пратњи противустану су протерани из Црне Горе.

4. август. - Влада Србије прекинула је све односе са Републиком Српском. Браћи с друге стране Дрине наметнуте су санкције горе од оних које су СР Југославији наметнуле Уједињене нације.

27. август. - На референдуму у Републици Српској дефинитивно је одбијен план Контакт-групе.

27. септембар. - Др Војислав Шешељ пљунуо је у Савезној скупштини др Радомана Божовића.

29. септембар. - Др Војислав Шешељ противзаконито је ухапшен, осуђен на тридесет дана затвора и одмах упућен на издржавање казне.

29. октобар. - Поново на незаконит начин, др Војиславу Шешељу преиначена је условна казна за инцидент од 19. маја у безусловну у трајању од три месеца.

7. октобар. - Седморица посланика Српске радикалне странке у Већу грађана, на челу са Јованом Гламочанином, напустила је странку и основала нову. Упркос томе, Веће грађана није им одузело мандате.

23. новембар. - Авијација НАТО напала је ракетне положаје Војске Републике Српске код места Отока у Босни.

1995.

28. јануар. - Др Војислав Шешељ напустио је Централни затвор у Београду.

30. јануар. - Промовисан је План 3-4, којим би Република Српска Крајина добила специјални статус у оквиру хрватске државе. План су одбили и Срби и Хрвати.

13. фебруар. - Српска радикална странка, Демократска странка и Демократска странка Србије потписале су споразум о техничкој коалицији на допунским општинским изборима. Споразум је тако добро функционисао да је режим престао да расписује локалне изборе.

20. фебруар. - У Бањалуци је формиран заједнички Врховни савет одбране Републике Српске и Републике Српске Крајине.

22. фебруар. - Хрватска војска напала је Гламоч.

1. мај. - Хрватска војска напала је и заузела Западну Славонију. У исто време, у Београду, режим је прославио 1. мај.

31. мај. - Српска радикална странка објавила је да је за 17. јун заказан митинг у Београду на којем ће се српски

радикали супротставити издаји режима у Србији. Режим се озбиљно уплашио.

3. јун. - На забрањеном митингу у Гњилану ухапшени су др Војислав Шешељ и Томислав Николић. Обојица су добила по два месеца затвора.

4. август. - Војска Хрватске напала је Републику Српску Крајину. Срби су се на свим фронтима добро држали. Међутим, генерал Миле Мрскић, кога је Милошевић послао да стане на чело Српске Војске Крајине, наредио је да се Војска повуче. За војском, повукло се и 250 000 цивила. Од Републике Српске Крајине остао је један мали, источни део, за који је договорено да буде "мирно реинтегрисан" у Хрватску.

21. новембар. - У име делегације Републике Српске, Слободан Милошевић потписао је у Дејтону, у САД, мировни план за Босну и Херцеговину, који је др Војислав Шешељ оценио "највећом издајом у историји српског народа".

1996.

18. мај. - У Београду је одржан Четврти отаџбински конгрес Српске радикалне странке. За председника странке поново је изабран др Војислав Шешељ.

3. новембар. - На изборима за Веће грађана, Српска радикална странка освојила је 16 посланичких мандата.

17. новембар. - У другом кругу локалних избора, српски радикали освојили су већину у београдској општини Земун.

19. новембар. - У Нишу су почеле демонстрације против лажи и беде, да би се потом прошириле на целу Србију.

3. децембар. - Конституисана је Скупштина општине Земун, радикалска "огледна парцела демократије".

1997.

21. јануар. - У Београд је допутовала делегација Националног фронта Француске, на челу са председником странке Жан Мари Ле Пеном.

12. фебруар. - Специјалним законом, на потпуно незаконит начин пресечена је изборна криза у Србији. Под притиском ОЕБС-а, режим у Србији признао је стварне резултате избора од 17. новембра.

4. мај. - Централна отаџбинска управа одлучила је да др Војислав Шешељ буде кандидат Српске радикалне странке на предстојећим председничким изборима у Србији.

21. септембар. - У Србији су одржани четврти вишестраначки избори за Народну скупштину Републике Србије и први круг трећих избора за председника Републике Србије.

Досадашњи председнички избори у Србији

СТО ХИЉАДА ГЛАСОВА НА САТ

До сада су у два наврата одржани избори за председника Србије - 1990. и 1992. године. Оба пута победио је Слободан Милошевић. Др Војислав Шешељ учествовао је на првим изборима и освојио 96 277 гласова после једне једине телевизијске промоције. На другим изборима, др Шешељ је подржао тадашњег српског националисту Слободана Милошевића, што је овоме донело други председнички мандат. У међувремену, на политичкој сцени Србије многе су се ствари промениле. Слободан Милошевић је променио табор, Вук Драшковић је отишао за њим, а др Војислав Шешељ остао је једини аутентични представник српског националног интереса

Први избори за председника Републике Србије одржани су 9. децембра 1990. године. Први кандидат ког је потврдила Републичка изборна комисија био је др Војислав Шешељ. Он је тад издржавао казну од четрдесет пет дана затвора због одржавања непријављених митинга 17. и 18. августа испред Савезне скупштине. Првог новембра, он је стражарно спроведен из Палинске скеле како би у Скупштини Србије оверио потпис да прихвата кандидатуру. Како Српски четнички покрет није био регистрован, то су се његови четници сакрили иза назива "група грађана". Скупљајући потписе за кандидатуру, они су у исто време скупљали потписе и за петицију. Заједно са апелом четрдесеторо научних и културних радника Србије, Слободану Милошевићу прослеђено је осам хиљада потписа грађана који су тражили да се др Шешељ пусти на слободу.

Својом промотивном беседом др Шешељ се обратио јавности 14. новембра из затвора. Уз програм Српског четничког покрета, он је упозорио бираче да предстојећи парламентарни избори у Србији неће бити ни слободни ни демократски јер је одбијена регистрација Српског четничког покрета, али и зато што је усвојен већински изборни принцип који не дозвољава праведну заступљеност политичких странака у парламенту сходно броју освојених гласова. "Српском народу не намећемо своју вољу, нити било шта од њега захтевамо - рекао је на крају беседе. - Уверени смо да ће Срби и Српкиње на предстојећим изборима гласати према својој савести и идејним одређењима, руковођени начелом "Све за српство, српство нипашта".

Изненада, др Шешељ је 15. новембра пуштен из затвора. Он је одмах пузио у предизборну кампању. За

Др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ

КАНДИДАТ ЗА ПРЕДСЕДНИКА
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

Кандидат који највише заслужује Ваше поверење.

Гласајте за човека са највишим моралним одликама, са изразитим осећањем чести и достојанства, који се истиче великом провиђаошћу и храброшћу.

То је човек који се у најранијој младости побунио против властодержачне самовоље у условима Титове комунистичке диктатуре.

Већ као гимназијалац и студент непрекидно је улазио у политичке сукобе с комунистичком бирократијом.

Био је брзлазан студент - Правни факултет је завршио за две и по године.

Војислав Шешељ је најмлађи доктор наука у послератној Југославији - докторирао је на Правном факултету у Београду 1979. са двадесет пет година.

Био је најмлађи доцент Универзитета у Сарајеву и наставник на предмету Међународни односи.

У тренутку кад су му сва врата успешне професионалне и политичке каријере у тоталитарним условима била отворена - побунио се против владајућег система идеолошких вредности, против беспотке владавине Бранка Митићева и Хамдије Подгера.

Један је од првих српских интелектуалаца који су смело узкивали на реалност агресивног муслиманског фундаментализма и нацистичког у нашим условима, као и на катастрофалан положај српског народа у Босни и Херцеговини.

Спонтано се родио са Савезом комуниста у који су га као шестомошћавца, по узводу механизма, попут јанчара убицис, млада му нико у овој породици никуда није био комуниста.

Из владајуће партије изабрао га је директно Општински комитет, јер је био веома омашен међу студентима, па је то на Факултету било немогуће постићи.

Проглашен је 1982. године идејно-политички непогодним за рад са студентима, па је административном одлуком уклоњен са наставничке катедре.

Већ дуго време је нежакнути бојат за људски права и један од првих српских интелектуалаца који се отворено изјаснио као присталица антипартијског система.

Био је једин од 28 интелектуалаца у списавима из Велике летак 1984. године на трибини Слободаног универзитета у Београду.

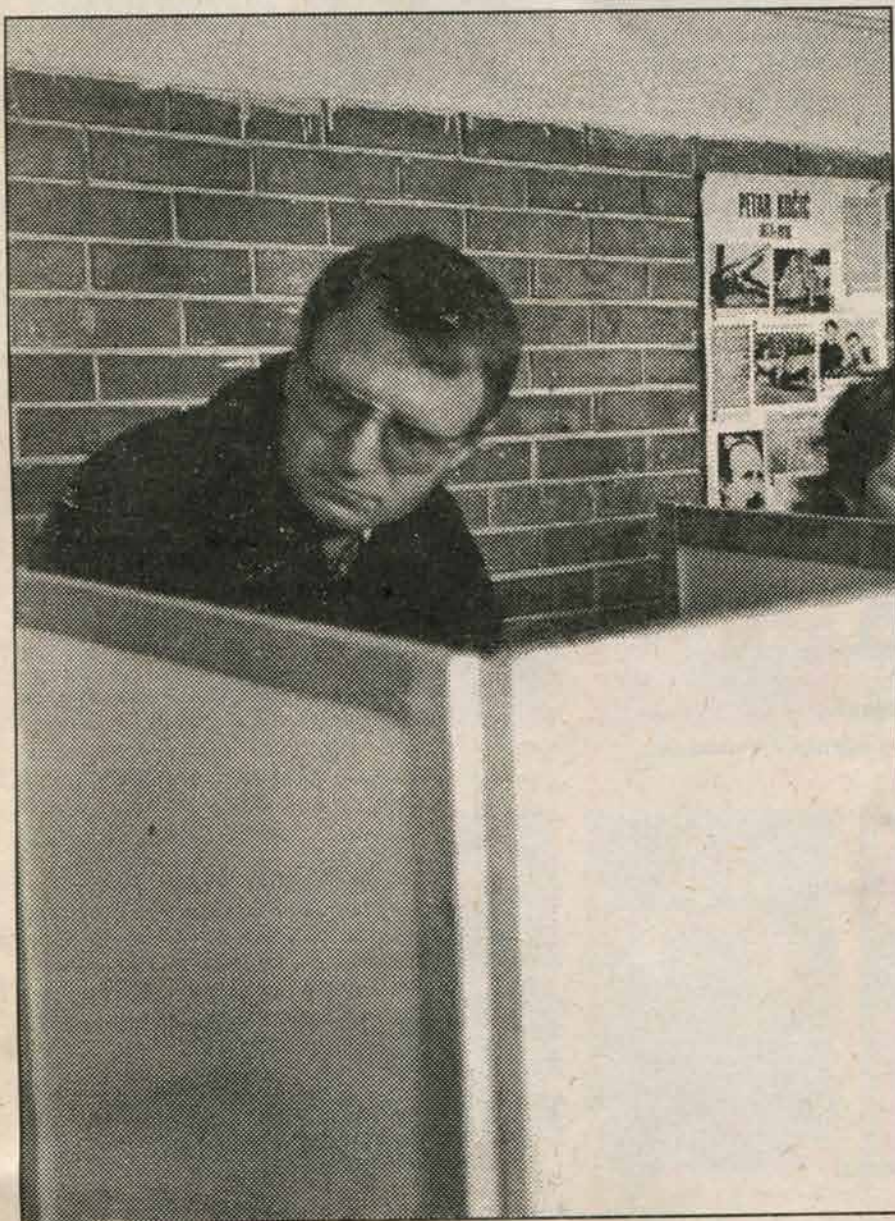
Први је српски интелектуалац, који је још у јуну 1982. јавно довео у питање Устав из 1974. године и захтевао његову ревизију.

Први је српски интелектуалац у Отаџбини који је отворено и беспотке критиковао марксистичку теорију и идеологију, јавно тезу о њиховој провиђаошћу и непримености хуманистичким принципима.

У јуну 1984. на режирером сталенистичком суђењу у Сарајеву због необјављеног рукописа "Шта да се ради?" осуђен је на осам година затвора. Пресуда је изазвала до тада незахваћен отпор српске и светске јавности, па је

Промотивни летак др Војислава Шешеља за председничке изборе 1990. године

Др Војислав Шешељ гласа на првим изборима 1990. године

оно мало времена колико му је било преостало, обишао је Ваљево, Нови Сад, Руменку, Степановићево, Зрењанин, Вршац, Крушевац, Чачак, Ниш и Лозницу, али то није било довољно да би се Милошевић могао озбиљно угрожити. Др Шешељу није ни била намера да излази на мегдан тада непобедивом Милошевићу, он је хтео да провери снагу Српског четничког покрета и искористи телевизијску промоцију за рекламу своје нерегистроване странке, јер она није могла добити никакву другу подршку медија. Његов први рачун изнео је десет хиљада гласова. Веровао је да има толико четника који би гласали за њега.

Пето место за српског четника

Његова телевизијска промоција 6. децембра данима се препричавала. У гомили кандидата (било их је укупно тридесет двоје), међу којима су многи служили сами себи за увесељавање,

одједном се појавио млад, пријатан, благ али одлучан човек, очигледно високе интелигенције и широког образовања, и оставио фантастичан утисак. "Ја сам - рекао је готово скромно - на овим изборима формално кандидат групе грађана. Међутим, та група грађана је група српских четника и ја сам кандидат српских четника. И, рачунам на гласове српских четника."

На почетку, он је говорио о односима у тадашњој држави. "Морамо да схватимо - рекао је једним ауторитетом државника - да нам ни Хрвати ни Словенци никада ни браћа ни пријатељи нису били и да морамо што пре с њима да раскрстимо". Нека Словенци преузму део спољног дуга и врате фабрике које им је Броз донео из Србије, и - нек иду! Хрвати могу из Југославије, али без српских територија. Југославија не може егзистирати као демократска држава због сталних хрватских сепаратистичких тежњи, али се зато, по сваку цену, мора избећи грађански рат међу Србима. Да није би-

ло издаје западних савезника и да Црвена армија није ушла на територију Србије при крају рата, тада би четници победили и држава не би запала у егзистенцијалну кризу. "Немојмо ми да бринемо туђе бриге - рекао је др Шешељ. - Ми морамо напокон као народ да се окренемо сами себи, јер смо исувише енергије - нарочито у овом веку - просули решавајући туђе проблеме, борећи се за друге, да бисмо данас дошли на руб ојстанка."

Како се и очекивало, Милошевић је добио изборе у првом кругу, са 65,34 процената бирача који су гласали. Др Шешељ завршио је на петом месту, иза Милошевића, Драшковића, др Ивана Ђурића и Сулејмана Угљанина, са 96 277 гласова (1,91 проценат бирача који су гласали) - што је Српски четнички покрет оценио великим успехом. Др Шешељ се био представио као једини аутентични борац за српске националне интересе. Тиме је он преузео примат од Драшковића, који се у другом кругу парламентарних избора компромитовао сарадњом са анти-српским странкама.

Др Војислав Шешељ честитао је Слободану Милошевићу на избору за председника Србије. У складу с бојкотом Српског четничког покрета, медији су преносили само први део честитке, који се односио на сам Милошевићев избор. Али, др Шешељ је искористио прилику да скрене Милошевићу пажњу на то да је Српски четнички покрет још увек нерегистрован. "Убеђен сам - изразио је налу др Шешељ - да ћете свој високи председнички ауторитет, као први легални и легитимни шеф српске државе после толико деценија диктатуре и тираније, употребити и у овом случају који би могао у очима јавности битно оспорити реална српска демократска достигнућа последњих година." Али, баш је Милошевића било брига за очи јавности, док је сам др Шешељ због честитке заслужио надимак "црвени војвода", којим политички противници понекад покушавају да му се изругну.

Подршка српских радикала Милошевићу

Други избори за председника Србије одржани су 20. децембра 1992. године. То је била година великих унутрашњих превирања, година у којој се догодио дефинитивни распад СФРЈ, настанак нове југословенске државе, рат у Босни и Херцеговини, санкције Уједињених нација, али и снажна опструкција ДЕПОС-а и Демократске странке. То је све довело до превремених избора на свим нивоима власти. Због рационалности, они су сви одражани истог дана.

Др Војислав Шешељ оценио је превремене изборе нарочито значајним. "Ови избори су, пре свега, значајни по томе што су на њима крајње поларизоване политичке снаге које се по-

**ИЗБОРИ ЗА ПРЕДСЕДНИКА
СРБИЈЕ 1990. ГОДИНЕ**

1. Слободан Милошевић (Социјалистичка партија Србије)	3.285.799
2. Вук Драшковић (Српски покрет обнове)	824.674
3. Др Иван Ђурић (СРСЈ у Србији и УЈДИ)	277.398
4. Сулејман Угљанин (СДА из Новог Пазара)	109.459
5. Др Војислав Шешељ (Група грађана)	96.277
6. Др Балажо Перовић (Уу блок)	57.420
7. Слободан Митић (Савез свих Срба света)	28.978
8. Драган Јовановић (Зелена странка)	22.458
9. Др Љубен Алексов - Ален (Група грађана)	19.123
10. Др Љубомир Грујић (Група грађана)	17.675
11. Милан Лазаревић (Група грађана)	11.034
12. Тихомир Живановић (Група грађана)	9.892
13. Јован Копривица (Група грађана)	9.677
14. Миодраг Гојковић - Мице (Странка самосталних привредника "ЗАПИС")	9.262
15. Томислав Кремањовић (Покрет за заштиту људских права у Југославији и Група грађана)	8.095
16. Живан Хараван (Странка социјалне правде)	7.791
17. Велимир Цветић (Социјалдемократска партија Југославије)	6.575
18. Милан Младеновић (Група грађана)	6.459
19. Мирослав Веселиновић (Група грађана)	6.180
20. Никола Баровић (Група грађана)	5.355
21. Предраг Вулетић (Либерална странка Ваљево)	5.019
22. Ратомир Војводић (Група грађана)	4.414
23. Љиљана Ђуић (Група грађана)	3.764
24. Милорад Радовић (Група грађана)	3.425
25. Саша Горанци (Група грађана)	3.409
26. Никола Шећероски (Група грађана)	3.168
27. Чедомир Нешић (Група грађана)	2.553
28. Слободан Ранковић (Група грађана)	2.425
29. Радивоје Шаранац (Републиканска странка)	1.918
30. Јован Стојковић (Група грађана)	1.154
31. Миомир Тошић (Група грађана)	904
32. Херцен Радоњић (Група грађана)	847

**ИЗБОРИ ЗА ПРЕДСЕДНИКА
СРБИЈЕ 1992. ГОДИНЕ**

1. Слободан Милошевић (Социјалистичка партија Србије)	2.515.047
2. Милан Панић (Група грађана)	1.516.693
3. Милан Парошки (Народна странка и Српска опозиција)	147.693
4. Драган Васиљковић - Капетан Драган (Група грађана симпатизера Капетана Драгана)	87.847
5. Јездимир Васиљевић (Група грађана)	61.729
6. Мирослав Милановић (Група грађана)	28.010
7. Блажо Перовић (Демократска отаџбинска коалиција)	20.326

јављују - објаснио је председник Српске радикалне странке. - Српски народ данас не гласа за поједине политичке странке. Он се данас опредељује између патриотизма и издаје. Од ових

избора ће, дакле, зависити будућност српског народа. Опстанак Србије као државе. Опстанак Савезне Републике Југославије. Опстанак Републике Српске Крајине и Републике Српске. Од

ових избора ће зависити да ли ће српски народ бити искључиви господар своје судбине, или ће дефинитивно пасти у руке западних моћника, који би своје интересе да остварују на наш рачун."

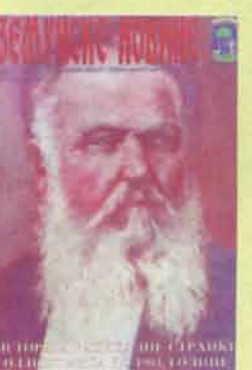
Српска радикална странка није истакла председничког кандидата. Она је подржала Милошевића као патриоту наспрам Панића - издајника. "У овом случају, опредељивање грађана Србије је врло једноставно. То је опредељивање за патриотизам или издају. Све што је издајничко у српском народу сада се слегло око Милана Панића и даје му отворену подршку. Ми смо политички противници Социјалистичке партије Србије. Међутим, ми сматрамо да су овде много крупније ствари у игри. Да је у питању опстанак српског народа и да ће сви српски патриоти подржати Слободана Милошевића. Све док га Америка, Немачка, Западна Европа уопште и Ватикан толико мрзе, све док сви они прижељкују Панићеву победу, он треба да ужива подршку свих српских патриота. А онда када га се они окану, онда ћемо ми наше идеолошке и политичке разлике доводити у први план и водити своје идеолошке и политичке спорове и битке".

Због васпитањег цензуса на десет хиљада потписа, на другим председничким изборима у Србији учествовало је свега седам кандидата. Захваљујући отвореној подршци српских радикала, Слободан Милошевић је победио у првом кругу. Он је освојио 2.515.047 гласова, док је Социјалистичка партија на парламентарним изборима освојила свега 1 359 086. Та разлика, то је милион и сто хиљада гласова српских радикала.

Лепо васпитање није изостало ни овога пута. Др Војислав Шешељ овим је речима честитао Слободану Милошевићу поновни избор за председника Србије:

"Испред Српске радикалне странке и у своје лично име, упућујем Вам искрене честитке и најлепше жеље поводом поновног избора за председника Републике Србије. Ваша убедљива победа најбољи је доказ читавом свету да је српски народ остао веран традиционалним, слободарским и демократским идеалима. Србија је показала да се српска политика не може и неће креирати ван граница наше земље, већ искључиво овде, вољом српског народа. На овим изборима тријумфовао је српски патриотизам, понос, осећање части и достојанства. Уверен сам, господине председниче, да ћете и убудуће доследно и непоколебљиво, упркос свим притисцима, претњама и уценама, заступати интересе српског народа и свих грађана Републике Србије. У таквој политици имате принципијелну и одлучну подршку Српске радикалне странке".

SIGURNOST U SVAKOM TRENUTKU

U ŽIVOTU VAM NIJE POTREBAN OKLOP
DA BI STE SE OSEČALI SIGURNI. DOVOLJNO JE DA
POSEDUJETE VISA KARTICU **KARIĆ BANKE**, KREDITNU BKB KARTICU
ILI TRAVELLERS CHEQUE ZA SIGURNO PUTOVANJE U SVET.

KARIĆ BANKA

Vojvode Milenka 42, Tel: 235-10-51, Kralja Petra 60, Tel: 629 260, Pop Lukina 1b, Tel: 621 938
ZAHTEVI ZA KARTICE SE MOGU PODNETI NA SVIM ŠALTERIMA **KARIĆ BANKE** U ZEMLJI